

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2023/1809

ze dne 14. září 2023,

kterým se stanoví kritéria ekoznačky EU pro savé hygienické výrobky a opakovaně použitelné menstruační kalíšky

(oznámeno pod číslem C(2023) 6024)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Výborem pro ekoznačku Evropské unie,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle nařízení (ES) č. 66/2010 lze ekoznačku EU udělit produktům, které mají během celého svého životního cyklu menší dopad na životní prostředí.
- (2) Nařízení (ES) č. 66/2010 uvádí, že konkrétní kritéria ekoznačky EU mají být stanovena podle skupin produktů.
- (3) Rozhodnutím Komise 2014/763/EU ⁽²⁾ byla stanovena kritéria ekoznačky EU a související požadavky na posuzování a ověřování pro skupinu produktů „savé hygienické výrobky“. Doba platnosti těchto kritérií a požadavků byla rozhodnutím Komise (EU) 2018/1590 ⁽³⁾ prodloužena do 31. prosince 2023.
- (4) Aby byly lépe reflektovány osvědčené postupy na trhu u dané skupiny produktů a byl zohledněn vývoj politiky, potenciální budoucí příležitosti pro větší využívání a poptávka trhu po udržitelných produktech, je vhodné stanovit pro savé hygienické výrobky nový soubor kritérií. Rovněž je vhodné stanovit soubor kritérií pro opakovaně použitelné menstruační kalíšky jako udržitelnou alternativu s potenciálně rostoucím trhem.
- (5) Ve zprávě o kontrole účelnosti ekoznačky EU ⁽⁴⁾ ze dne 30. června 2017, která přezkoumávala provádění nařízení (ES) č. 66/2010, bylo shledáno, že je zapotřebí vyvinout strategičtější přístup k ekoznačce EU a tam, kde je to vhodné, mimo jiné sloučit skupiny produktů, které spolu úzce souvisejí.
- (6) V souladu s těmito závěry a po konzultaci s Výborem pro ekoznačku EU je vhodné spojit ve stejném rozhodnutí skupinu produktů „savé hygienické výrobky“ se skupinou produktů „opakovaně použitelné menstruační kalíšky“, neboť obě skupiny produktů plní stejnou funkci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2014/763/EU ze dne 24. října 2014, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU savým hygienickým výrobkům (Úř. věst. L 320, 6.11.2014, s. 46).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2018/1590 ze dne 19. října 2018, kterým se mění rozhodnutí 2012/481/EU, 2014/391/EU, 2014/763/EU a 2014/893/EU, pokud jde o dobu platnosti ekologických kritérií pro udělování ekoznačky EU některým výrobkům a souvisejících požadavků na posuzování a ověřování (Úř. věst. L 264, 23.10.2018, s. 24).

⁽⁴⁾ Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o přezkumu provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společensví pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (COM(2017) 355 final).

- (7) V souladu s nařízením (ES) č. 66/2010 se ekoznačka EU neuděluje žádnému druhu zdravotnických prostředků, včetně prostředků definovaných v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ⁽⁵⁾.
- (8) Nový akční plán pro oběhové hospodářství pro čistší a konkurenceschopnější Evropu ⁽⁶⁾, přijatý dne 11. března 2020, stanoví, že požadavky na delší životnost, recyklovatelnost a obsah recyklovaného materiálu mají být do kritérií ekoznačky EU zahrnuty systematictěji.
- (9) Cílem revidovaných kritérií ekoznačky EU pro savé hygienické výrobky a opakovaně použitelné menstruační kalíšky by měla být zejména propagace produktů, které mají během svého životního cyklu omezený dopad na životní prostředí a při jejichž výrobě se uplatňují účinné postupy co do využívání materiálů a energií. Revidovaná kritéria ekoznačky EU podporují zejména výrobky, které mají omezený dopad, pokud jde o emise, které se při výrobě uvolňují do vody a ovzduší, při jejichž výrobě se používají suroviny získané z udržitelně obhospodařovaných lesů a které splňují přísné požadavky na škodlivé látky. Aby se přispělo k přechodu na hospodářství, které bude více oběhové, podporují navíc kritéria používání papírových a/nebo kartonových obalů, pokud je to možné, jako alternativu k plastovým obalům a obaly s recyklovaným obsahem, které lze snadno recyklovat.
- (10) Na trhu se jako alternativa k výrobkům na jedno použití objevují opakovaně použitelné textilní výrobky. Na tyto opakovaně použitelné textilní alternativy se revidovaná kritéria ekoznačky EU pro savé hygienické výrobky a opakovaně použitelné menstruační kalíšky nevztahují; v jejich případě se mají kritická místa z hlediska ochrany životního prostředí a ekologická kritéria konkrétně přezkoumat pro účely revize kritérií ekoznačky EU pro textilní výrobky stanovených rozhodnutím Komise 2014/350/EU ⁽⁷⁾.
- (11) S přihlédnutím k inovačnímu cyklu u těchto skupin produktů by nová kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování měly platit do 31. prosince 2029.
- (12) Z důvodů právní jistoty by rozhodnutí 2014/763/EU mělo být zrušeno.
- (13) Pro výrobce, jejichž výrobkům byla udělena ekoznačka EU pro savé hygienické výrobky na základě kritérií uvedených v rozhodnutí 2014/763/EU, by mělo být k dispozici přechodné období, aby měli dostatek času na přizpůsobení svých výrobků novým kritériím a požadavkům. Po omezenou dobu po přijetí tohoto rozhodnutí by výrobci savých hygienických výrobků měli mít možnost podávat žádosti buď na základě kritérií stanovených rozhodnutím 2014/763/EU, nebo na základě nových kritérií stanovených tímto rozhodnutím. V přechodném období by mělo být rovněž povoleno používat ekoznačky EU udělené v souladu s kritérii stanovenými v rozhodnutí 2014/763/EU.
- (14) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 16 nařízení (ES) č. 66/2010,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Skupina produktů „savé hygienické výrobky“ zahrnuje jakýkoli výrobek, jehož funkcí je absorbovat a zadržovat lidské tekutiny, jako je moč, výkaly, pot, menstruační tekutina nebo mléko, s výjimkou textilních výrobků. Skupina produktů „savé hygienické výrobky“ zahrnuje výrobky určené k soukromému i profesionálnímu použití.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 1).

⁽⁶⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Nový akční plán pro oběhové hospodářství Čistší a konkurenceschopnější Evropa (COM(2020) 98 final) (Úř. věst. C 364, 28.10.2020, s. 94).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Komise 2014/350/EU ze dne 5. června 2014, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU textilním výrobkům (Úř. věst. L 174, 13.6.2014, s. 45).

2. Skupina produktů „savé hygienické výrobky“ nezahrnuje výrobky spadající do oblasti působnosti nařízení (EU) 2017/745.

Článek 2

1. Skupina produktů „opakovaně použitelné menstruační kalíšky“ zahrnuje opakovaně použitelné pružné kalíšky nebo bariéry, které se nosí uvnitř těla a jejichž funkcí je zadržet a shromažďovat menstruační tekutinu a které jsou vyrobeny ze silikonu nebo jiných elastomerů.

2. Skupina produktů „opakovaně použitelné menstruační kalíšky“ nezahrnuje výrobky spadající do oblasti působnosti nařízení (EU) 2017/745.

Článek 3

1. Aby mohla být výrobku udělena ekoznačka EU podle nařízení (ES) č. 66/2010 pro skupinu produktů „savé hygienické výrobky“, musí být výrobek v souladu s definicí této skupiny produktů uvedené v článku 1 tohoto rozhodnutí a musí splňovat příslušná kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování stanovené v příloze I tohoto rozhodnutí.

2. Aby mohla být výrobku udělena ekoznačka EU podle nařízení (ES) č. 66/2010 pro skupinu produktů „opakovaně použitelné menstruační kalíšky“, musí být výrobek v souladu s definicí této skupiny produktů uvedené v článku 2 tohoto rozhodnutí a musí splňovat příslušná kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování stanovené v příloze II tohoto rozhodnutí.

Článek 4

Kritéria ekoznačky EU pro skupinu produktů „savé hygienické výrobky“ a pro skupinu produktů „opakovaně použitelné menstruační kalíšky“ a související požadavky na posuzování a ověřování jsou platné do 31. prosince 2029.

Článek 5

1. Pro správní účely se skupině produktů „savé hygienické výrobky“ přiděluje číselný kód „047“.

2. Pro správní účely se skupině produktů „opakovaně použitelné menstruační kalíšky“ přiděluje číselný kód „055“.

Článek 6

Rozhodnutí 2014/763/EU se zrušuje.

Článek 7

1. Žádosti o ekoznačku EU pro skupinu produktů „savé hygienické výrobky“ podle definice v rozhodnutí 2014/763/EU podané přede dnem použitelnosti tohoto rozhodnutí se posuzují v souladu s kritérii stanovenými v rozhodnutí 2014/763/EU.

2. Žádosti o ekoznačku EU pro produkty spadající do skupiny produktů „savé hygienické výrobky“ podané v den přijetí tohoto rozhodnutí nebo do dvou měsíců od data použitelnosti tohoto rozhodnutí může žadatel založit na kritériích stanovených buď v tomto rozhodnutí, nebo na kritériích stanovených v rozhodnutí 2014/763/EU a v souladu s těmito kritérii je posoudit.

3. Licence na ekoznačku EU udělené na základě žádosti posouzené podle kritérií stanovených v rozhodnutí 2014/763/EU se smějí používat po dobu dvanácti měsíců ode dne použitelnosti tohoto rozhodnutí.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

Použije se ode dne 21. září 2023.

V Bruselu dne 14. září 2023.

Za Komisi
Virginijus SINKEVIČIUS
člen Komise

PŘÍLOHA I

Kritéria ekoznačky EU pro udělování ekoznačky EU svým hygienickým výrobkům

Kritéria ekoznačky EU jsou zacílena na nejlepší své hygienické výrobky na trhu z hlediska environmentálního profilu. Kritéria se zaměřují na hlavní dopady na životní prostředí spojené s životním cyklem těchto výrobků a podporují aspekty oběhového hospodářství.

Požadavky na posuzování a ověřování

Aby byla určitému výrobku udělena ekoznačka EU, musí tento výrobek splnit každý požadavek. Žadatel předloží písemné potvrzení o splnění všech kritérií.

U každého kritéria jsou uvedeny zvláštní požadavky na posuzování a ověřování.

Pokud má žadatel předložit prohlášení, dokumentaci, analýzy, zprávy o zkoušce nebo jiné doklady, aby prokázal shodu s kritérii, mohou tyto doklady pocházet od žadatele nebo popřípadě jeho dodavatele (dodavatelů).

Příslušné subjekty přednostně uznávají osvědčení vydaná subjekty, které jsou akreditovány v souladu s příslušnou harmonizovanou normou pro zkušební a kalibrační laboratoře, a ověření ze strany subjektů, které jsou akreditovány v souladu s příslušnou harmonizovanou normou pro subjekty certifikující produkty, procesy a služby.

V případě potřeby mohou být použity i jiné zkušební metody než metody uvedené u jednotlivých kritérií, jestliže je příslušný subjekt posuzující žádost uzná za rovnocenné.

V případě potřeby mohou příslušné subjekty vyžadovat průkaznou dokumentaci a provádět nezávislá ověřování.

Změny související s dodavateli a místy výroby, které se týkají výrobků, jimž byla udělena ekoznačka EU, se oznamují příslušným subjektům spolu s podpůrnými informacemi, aby bylo možné ověřit, že kritéria jsou i nadále plněna.

Předpokladem je, že výrobek splňuje všechny příslušné požadavky právních předpisů země či zemí, ve kterých se má uvádět na trh. Žadatel předloží prohlášení, že výrobek tyto požadavky splňuje.

Spolu s žádostí o ekoznačku EU musí být poskytnuty tyto informace:

- a) popis výrobku spolu s hmotností jednotlivých jednotek výrobku a celkovou hmotností výrobku;
- b) popis prodejního obalu, případně spolu s jeho celkovou hmotností;
- c) popis skupinového obalu, případně spolu s jeho celkovou hmotností;
- d) popis samostatných součástí spolu s jejich individuální hmotností;
- e) součásti, materiály a všechny látky použité ve výrobku, jejich hmotnost a případně jejich čísla CAS.

Pro účely této přílohy se rozumí:

- 1) „přidatnými látkami“ látky přidávané do součástí, materiálů nebo konečného výrobku za účelem zlepšení nebo zachování některých jejich vlastností;
- 2) „plastem z biologického materiálu“ plast vyrobený ze surovin z biologického materiálu jako vstupního materiálu pro jeho výrobu. Zatímco běžné plasty se vyrábějí z fosilních paliv (ropa a zemní plyn), plasty z biologického materiálu se vyrábějí z biomasy. Biomasa v současné době pochází především z rostlin pěstovaných speciálně pro použití jakožto surovina nahrazující fosilní zdroje, jako je cukrová třtina, obiloviny, olejniný nebo nepotravinářské zdroje, například dřevo. Dalšími zdroji jsou organický odpad a vedlejší produkty, jako je použitý kuchyňský olej, bagasa a tálový olej. Plasty mohou být zcela nebo částečně vyrobeny ze surovin z biologického materiálu. Plasty z biologického materiálu mohou být jak biologicky rozložitelné, tak biologicky nerozložitelné;
- 3) „celulóзовou buničinou“ vláknitý materiál, jenž se skládá zejména z celulózy a získává se úpravou lignocelulóзовých materiálů pomocí jednoho nebo více vodných roztoků rozmělnovacích nebo bělicích chemikálií;

- 4) „součástí“ jeden nebo více materiálů a chemických výrobků, které v savém hygienickém výrobku společně plní žádoucí funkci, jako je savé jádro, adhezivní materiály nebo vnější ochranná vrstva;
- 5) „kompozitními obaly“ jednotka obalů, která je kromě materiálů použitých na etikety, uzávěry a spoje vyrobena ze dvou nebo více různých materiálů, jež nelze ručně oddělit a které tudíž tvoří jedinou nedílnou jednotku;
- 6) „skupinovými obaly“, známými také jako sekundární obaly, obaly určené k tomu, aby v místě prodeje tvořily skupinu určitého počtu prodejních jednotek, ať již je tato skupina prodávána konečnému uživateli, nebo slouží pouze jako pomůcka pro umístění do regálů v místě prodeje nebo pro vytvoření skladové či distribuční jednotky, a které mohou být z výrobku odstraněny, aniž se tím ovlivní jeho vlastnosti;
- 7) „nečistotami“ zbytky, znečišťující látky, kontaminující látky atd. z výroby, a to i z výroby surovin, které zůstávají v surovině/příměsi nebo v chemickém výrobku (použité v konečném výrobku a všech jeho součástech) v koncentracích nižších než 100 ppm (0,0100 % hmot., 100 mg/kg);
- 8) „obsaženou látkou“ všechny látky obsažené v chemickém výrobku (použité v konečném výrobku a všech jeho součástech), včetně přídatných látek (např. konzervačních přísad a stabilizátorů) v surovinách. Látky, o nichž je známo, že se uvolňují z obsažených látek ve stabilizovaných výrobních podmínkách (např. formaldehyd a arylamin), jsou rovněž považovány za obsažené látky;
- 9) „umělými celulozovými vlákny“, známými také jako regenerovaná vlákna, vlákna vyrobená ze surové celulózy, která zahrnují viskózu, modal, lyocel, měďnaté vlákno (cupro) a triacetát;
- 10) „materiály“ materiály tvořící různé součásti savého hygienického výrobku, jako je viskózová buničina, bavlna nebo polypropylen (PP);
- 11) „obaly“ předměty z jakéhokoli materiálu, které jsou určeny k pojmutí, ochraně, dodávce nebo prezentaci výrobků nebo k manipulaci s výrobky a které lze na základě funkce, materiálu a návrhu rozčlenit na obalové formáty, a to včetně:
 - a) předmětů, které jsou zapotřebí k uzavření, nesení nebo uchování výrobku během jeho životnosti, aniž by byly jeho nedílnou součástí určenou k tomu, aby byla použita, spotřebována nebo odstraněna společně s výrobkem;
 - b) součástí a pomocných prvků předmětu ve smyslu písmene a), které jsou do tohoto předmětu začleněny;
 - c) pomocných prvků předmětu ve smyslu písmene a), které jsou zavěšeny přímo na výrobku nebo jsou k výrobku připevněny a plní funkci obalu, aniž by byly nedílnou součástí výrobku určenou k tomu, aby byla použita, spotřebována nebo odstraněna společně s výrobkem atd.;
- 12) „plastovými materiály“, rovněž označovanými jako „plasty“, polymery ve smyslu čl. 3 bodu 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (¹⁾), k nimž mohou být přidány přídatné nebo jiné látky a které jsou schopny plnit funkci hlavních součástí struktury konečných výrobků nebo obalů; výjimkou jsou chemicky neupravené přírodní polymery;
- 13) „polymerem“ látka, která se skládá z molekul charakterizovaných sekvencí jednoho nebo více typů monomerních jednotek. U těchto molekul musí existovat rozdělení podle molekulové hmotnosti, přičemž rozdíly v molekulové hmotnosti jsou primárně způsobeny rozdíly v počtu monomerních jednotek. Polymer obsahuje: a) prostou hmotnostní většinu molekul obsahujících nejméně tři monomerní jednotky, které jsou kovalentně vázány alespoň k jedné jiné monomerní jednotce nebo jinému reaktantu; b) méně než prostou hmotnostní většinu molekul stejné molekulové hmotnosti. V souvislosti s touto definicí se „monomerní jednotkou“ rozumí zreagovaná forma monomeru v polymeru, jak je definována v nařízení (ES) č. 1907/2006;
- 14) „jednotkou výrobku“ nejmenší předmět, který může spotřebitel použít a který plní funkci výrobku;

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

- 15) „recyklovatelností“ množství (hmotnost nebo procento) předmětu, které je dostupné pro recyklaci;
- 16) „obsahem recyklovaného materiálu“ množství předmětu (v poměru k jeho povrchu, délce, objemu nebo hmotnosti), které je získáváno z pospotřebního nebo povýrobního recyklovaného materiálu. Pojem „předmět“ může v tomto případě odkazovat na výrobek nebo na obal;
- 17) „recyklací“ v souladu s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽²⁾ jakýkoli způsob využití, jímž je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky, ať pro původní, nebo pro jiné účely. Zahrnuje přepracování organických materiálů, ale nezahrnuje energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jako zásypový materiál;
- 18) „prodejním obalem“, známým také jako primární obal, obal, který má v místě prodeje pro konečného uživatele nebo spotřebitele představovat prodejní jednotku sestávající z výrobků a obalu;
- 19) „samostatnou součástí“, známou také jako doplňková součást, součást obalu, která je odlišná od hlavní části obalové jednotky a může být i z jiného materiálu a kterou je třeba pro získání přístupu k výrobku zcela a trvale odstranit z hlavní obalové jednotky a která se obvykle odstraňuje samostatně a dříve než obalová jednotka. V případě savých hygienických výrobků se jedná o jakoukoli součást s ochrannou nebo hygienickou funkcí, která se odstraní před použitím výrobku, např. jednotlivý obal nebo fólie, ve které jsou v rámci prodejního obalu zabaleny některé savé hygienické výrobky (zejména tampóny a hygienické vložky), ochranný proužek nebo papír u dětských plen a hygienických vložek nebo aplikátor tamponů;
- 20) „látkami identifikovanými jako látky s vlastnostmi vyvolávajícími narušení endokrinní činnosti“, rovněž označovanými jako endokrinní disruptory, látky, u nichž byly zjištěny vlastnosti vyvolávající narušení endokrinní činnosti (s účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí) podle čl. 57 písm. f) nařízení (ES) č. 1907/2006 (seznam látek vzbuzujících mimořádné obavy pro případné zahrnutí do povolovacího postupu) nebo podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ⁽³⁾ nebo podle nařízení Evropského parlamentu a Rady ⁽⁴⁾ (ES) č. 1107/2009 nebo podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ⁽⁵⁾;
- 21) „superabsorpčními polymery“ syntetické polymery určené pro absorbování a zadržení velkých objemů tekutin ve srovnání s jejich vlastní hmotností;
- 22) „syntetickými polymery“ makromolekulární látky, jiné než celulózová buničina, záměrně získané:
 - a) polymerizačním procesem, jako je polyadice nebo polykondenzace, nebo jiným podobným zpracováním monomerů a dalších výchozích látek;
 - b) chemickou modifikací přírodních nebo syntetických makromolekul;
 - c) mikrobiální fermentací.

Kritérium 1. Viskózní buničina

Toto kritérium se vztahuje na viskózní buničinu, která představuje ≥ 1 % hmotnostní konečného výrobku.

1.1 Získávání viskózní buničiny

Všichni (100 %) dodavatelé viskózní buničiny musí být držiteli platného certifikátu spotřebitelského řetězce vystaveného nezávislou třetí stranou v rámci certifikačních systémů, jako jsou FSC, PEFC nebo jejich ekvivalent.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnice Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnice 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

Nejméně u 70 % dřevních surovin používaných na výrobu viskóзовé buničiny musí být k dispozici platná osvědčení o udržitelném obhospodařování lesů vystavená nezávislou třetí stranou v rámci certifikačních systémů, jako jsou FSC, PEFC nebo jejich ekvivalent. Zbývající část dřevních surovin, včetně primárního dřevního materiálu, musí být kontrolované dřevo, jež prošlo ověřovacím systémem, který zajistí, že dřevní surovina pochází z legálních zdrojů a splňuje veškeré další požadavky certifikačního systému na necertifikovaný materiál.

Certifikační orgány, které vydávají certifikáty spotřebitelského řetězce nebo osvědčení o udržitelném obhospodařování lesů, musí být akreditovány/uznány uvedeným certifikačním systémem.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení o splnění kritéria podložené platným, nezávisle ověřeným certifikátem spotřebitelského řetězce u dodavatelů veškeré (100 %) viskóзовé buničiny použité ve výrobku. Jako nezávislé certifikace třetí stranou jsou akceptovány FSC, PEFC nebo rovnocenné systémy.

Kromě toho žadatel předloží auditované účetní doklady, které prokazují, že nejméně 70 % dřevních surovin používaných k výrobě viskóзовé buničiny je definováno jako certifikovaný materiál podle platných certifikačních systémů FSC, PEFC nebo jejich ekvivalentů. Auditované účetní doklady platí po celou dobu platnosti licence na ekoznačku EU. Příslušné subjekty účetní doklady znovu zkontrolují dvanáct měsíců po udělení licence na ekoznačku EU.

Pokud je viskóзовá buničina používána v materiálu typu air-laid, přidělí dodavatel textilie tohoto typu kredity tohoto materiálu dodávaného do výrobku a za účelem doložení přidělených kreditů poskytne faktury.

Pro zbývající část dřevních surovin musí být předložen důkaz, že obsah necertifikovaného primárního materiálu nepřevyšuje 30 % a že se jedná o kontrolované dřevo, jež prošlo systémem ověření, který zajišťuje, že materiál pochází z legálních zdrojů a splňuje veškeré další požadavky certifikačního systému na necertifikovaný materiál. V případě, že certifikační systém nestanoví zvláštní požadavek, aby veškerý primární materiál byl odebírán z geneticky nemodifikovaných odrůd, je třeba předložit další důkazy za účelem prokázání této skutečnosti.

1.2 Bělení viskóзовé buničiny

Buničina použitá ve výrobku nesmí být bělena s využitím elementárního plynného chloru (Cl_2).

V případě buničiny vyrobené bez elementárního chloru (ECF) nesmí průměrné roční emise adsorbovatelných organicky vázaných halogenů (AOX), vyjádřené v kg na tunu vysušenou na vzduchu (ADt), z výroby každé buničiny použité ve výrobcích s ekoznačkou EU překročit 0,140 kg/ADt.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria doložené protokolem o zkoušce provedené pomocí zkušební metody ISO 9562:2004, včetně emisí AOX ve vztahu k bělené buničině ECF, vyjádřené v kg AOX/ADt buničiny. V případě použití různých úrovní kvality buničiny předloží žadatel jednotlivé emise AOX odpovídající každé buničině. Rovnocenné metody lze přijmout jako zkušební metody, pokud je třetí strana považuje za rovnocenné, a musí být doplněny podrobnými výpočty dokládajícími splnění tohoto požadavku a příslušnou průkaznou dokumentací.

Měření emisí AOX se provádí na nefiltrovaných a neusazených vzorcích v místě odtoku z čistírny odpadních vod závodu. Je-li odpadní voda ze závodu čistěna v komunální či jiné externí čistírně odpadních vod, analyzují se nefiltrované a neusazené vzorky z místa odtoku ze závodu a výsledky se vynásobí standardním faktorem účinnosti odstraňování znečišťujících látek pro komunální nebo externí čistírnu odpadních vod. Faktor účinnosti odstraňování znečišťujících látek vychází z údajů, které poskytl provozovatel komunální nebo externí čistírny odpadních vod.

Údaje o emisích AOX se vyjádří jako roční průměr z alespoň dvanácti měření prováděných alespoň jednou za měsíc. V případě nového nebo přestavěného výrobního závodu se měření provádějí nejméně po dobu 45 po sobě následujících dnů stálého provozu. Průkazná dokumentace musí obsahovat údaje o četnosti měření.

AOX se měří pouze v případě, že se při bělení buničiny používají sloučeniny (bělení ECF). AOX nemusí být měřeny v odtoku z výroby buničiny bez bělení nebo při bělení látkami bez chloru.

Žadatel rovněž předloží prohlášení od výrobce buničiny, že nebyl použit elementární plynný chlor (Cl₂).

V případě, že žadatel nepoužívá žádnou buničinu ECF, postačuje odpovídající prohlášení.

1.3 Emise z výroby viskózní buničiny do vody (chemická spotřeba kyslíku – CHSK a fosforu (P)) a do ovzduší (sloučeniny síry (S) a NO_x)

Emise z výroby buničiny do vody a do ovzduší se vyjadřují pomocí bodů (P_{CHSK}, P_P, P_S, P_{NO_x}). Body se vypočítají tak, že se hodnota skutečných emisí vydělí referenčními hodnotami uvedenými v tabulce 1.

— Žádný z jednotlivých bodů P_{CHSK}, P_P, P_S a P_{NO_x} nesmí překročit 1,5.

— Součet bodů (P_{celkem} = P_{CHSK} + P_P + P_S + P_{NO_x}) nesmí překročit 4,0.

U každé získané buničiny „i“ se příslušné naměřené hodnoty emisí (vyjádřené v kg/ADt) vyjádří váženým způsobem podle podílu získané buničiny (buničina „i“ v poměru k tuně buničiny „i“ vysušené na vzduchu) a sečtou se dohromady. Referenční hodnoty pro každý typ použité buničiny jsou uvedeny v tabulce 1. Nakonec se celkové emise vydělí celkovou referenční hodnotou podle následujícího vzorce pro CHSK:

$$P_{CHSK} = \frac{CHSK_{celkem}}{CHSK_{ref, celkem}} = \frac{\sum_{i=1}^n [buničina_i \times CHSK_{buničina, i}]}{\sum_{i=1}^n [buničina_i \times CHSK_{ref, buničina, i}]}$$

Tabulka 1

Referenční hodnoty emisí z různých typů buničiny. CTMP = chemicko-termomechanická buničina; NSSC = neutrální sulfitová polochemická buničina

	Referenční hodnoty (kg/ADt)			
	CHSK _{ref}	P _{ref}	S _{ref}	NO _x _{ref}
Integrované závody				
Bělená chemická buničina (kromě sulfitové)	16,0	0,030 ⁽¹⁾ 0,05 ⁽²⁾	0,6	1,5
Bělená chemická buničina (sulfitová)	24,0	0,03	0,6	1,5
Nebělená chemická buničina	6,5	0,02	0,6	1,5
Nebělená chemická buničina (pouze jakost UKP-E)	6,5	0,035	0,6	1,5
CTMP	15,0	0,01	0,2	0,3
NSSC	11	0,02	0,4	1,5
Neintegrováné závody ⁽³⁾				
Proces přeměny	1	0,001	0,15	0,6

⁽¹⁾ Při výpočtu se zohledňují čisté emise fosforu. Fosfor přirozeně obsažený v dřevních surovinách a ve vodě se může od celkových emisí fosforu odečíst. Přijatelné je snížení až o 0,010 kg/ADt.

⁽²⁾ Vyšší hodnota se vztahuje na závody používající eukalyptus a jihoamerické druhy borovic z regionů s vyššími úrovněmi fosforu a platí do 31. prosince 2026. Od 1. ledna 2027 se limit 0,03 kg P/ADt vztahuje také na závody používající eukalyptus a jihoamerické druhy borovic z regionů s vyššími úrovněmi fosforu.

⁽³⁾ U neintegrováných závodů musí surová buničina splňovat hodnoty uvedené pro integrované závody, k nimž by se měly připočíst emise z procesu přeměny.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podrobné výpočty a údaje ze zkoušek dosvědčující splnění tohoto kritéria spolu s příslušnou průkaznou dokumentací, která zahrnuje zprávy o zkoušce založené na těchto standardních zkušebních metodách průběžného nebo pravidelného monitorování: CHSK: ISO 15705 nebo ISO 6060; celkový obsah P: EN ISO 6878; NO_x: EN 14792, ISO 11564 nebo metoda EPA 7e; S (oxidy síry): EN 14791, metoda EPA 6C nebo 8; S (redukováná síra): EPA 15 A, 16 A, 16 B

nebo 16c; obsah S v ropných produktech: ISO 8754; obsah S v uhlí: ISO 19579; obsah S v biomase: 15289 EN. Přijímají se zkušební metody, jejichž normy pro rozsah a požadavky jsou považovány za rovnocenné jedné z uvedených vnitrostátních a mezinárodních norem a jejichž rovnocennost byla potvrzena nezávislou třetí stranou. K monitorování emisí lze použít i rychlé testy, jsou-li prováděny pravidelně (např. měsíčně) podle příslušných výše uvedených norem nebo vhodných rovnocenných norem.

V případě měření CHSK lze uznat průběžné monitorování založené na analýze celkového organického uhlíku (TOC), pokud pro dotčený závod byla zjištěna korelace mezi výsledky TOC a CHSK.

Minimální četnost měření CHSK a celkových emisí P je jednou týdně. Emise S a NO_x se měří nejméně dvakrát za kalendářní rok (v rozmezí čtyř až šesti měsíců).

Údaje se vykazují jako průměrné roční hodnoty vyjma případů, kdy:

- období výroby trvá jen omezenou dobu,
- výrobní závod je nový nebo přestavěný, přičemž v takovém případě se měření provádějí nejméně po dobu 45 po sobě následujících dnů stálého provozu.

Výsledky měření musí být reprezentativní pro příslušné období a pro každý emisní parametr musí být proveden dostatečný počet měření. Průkazná dokumentace musí zahrnovat četnost měření a výpočet bodů pro CHSK, celkový P, S a NO_x.

Měření emisí do vody se provádí na nefiltrovaných a neusazených vzorcích v místě odtoku z čistírny odpadních vod závodu. Je-li odpadní voda ze závodu čistěna v komunální či jiné externí čistírně odpadních vod, analyzují se nefiltrované a neusazené vzorky z místa odtoku ze závodu a výsledky se vynásobí standardním faktorem účinnosti odstraňování znečišťujících látek pro komunální nebo externí čistírnu odpadních vod. Faktor účinnosti odstraňování znečišťujících látek vychází z údajů, které poskytl provozovatel komunální nebo externí čistírny odpadních vod.

Emise do ovzduší zahrnují též všechny emise S a NO_x, které vznikají v průběhu výroby buničiny včetně páry uvolňované mimo výrobní závod, s výjimkou emisí spojených s výrobou elektrické energie. V případě kombinované výroby tepla a elektrické energie ve stejném zařízení se od celkového množství emisí odečtou emise sloučenin S a NO_x vzniklé při výrobě elektrické energie na místě. Poměr emisí pocházejících z výroby elektrické energie se vypočítá takto:

$$2 \times (\text{MWh(elektrická energie)}) / [2 \times \text{MWh(elektrická energie)} + \text{MWh(teplo)}]$$

V tomto výpočtu se „elektrickou energií“ rozumí elektrická energie vyráběná v kogeneračním zařízení a „teplem“ čisté teplo dodávané z kogeneračního závodu na výrobu buničiny.

Měření sloučenin síry a NO_x se týkají regeneračních kotlů, vápenek, parních kotlů a pecí na spalování silně páchnoucích plynů. V úvahu se berou rovněž rozptýlené emise.

Vykazované hodnoty emisí pro sloučeniny síry zahrnují emise oxidované i redukované síry (SO₂ a celková redukovaná síra (TRS) – měřeno jako S). Emise síry spojené s výrobou tepelné energie z ropy, uhlí a dalších externích paliv, u nichž je znám obsah síry, se mohou místo měření vypočítat a musí se vzít v úvahu.

1.4 Emise CO₂ z výroby viskóзовé buničiny

Emise CO₂ z výroby viskóзовé buničiny nesmí překročit hodnoty uvedené v tabulce 2, včetně emisí z výroby elektrické energie (ať už ve výrobním závodě, nebo mimo něj). Emise CO₂ zahrnují všechny zdroje energie použité při výrobě buničiny.

Při výpočtu emisí CO₂ ze zdrojů energie se použijí referenční hodnoty emisí podle tabulky 3. V případě potřeby lze emisní faktory CO₂ pro jiné zdroje energie nalézt v příloze VI prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/2066⁽⁶⁾, zatímco emisní faktory CO₂ pro elektrickou energii z rozvodné sítě by měly být v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/331⁽⁷⁾.

⁽⁶⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2066 ze dne 19. prosince 2018 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a o změně nařízení Komise (EU) č. 601/2012, C/2018/8588 (Úř. věst. L 334, 31.12.2018, s. 1).

⁽⁷⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/331 ze dne 19. prosince 2018, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 59, 27.2.2019, s. 8).

Tabulka 2

Mezní hodnoty pro různé typy buničiny. CTMP: chemicko-termomechanická buničina

Integrované závody	
Chemická a polochemická buničina	400 kg CO ₂ /ADt
CTMP	900 kg CO ₂ /ADt
Neintegrováné závody	
Proces přeměny ⁽¹⁾	95 kg CO ₂ /ADt
⁽¹⁾ Surová buničina pro neintegrováné závody musí splňovat hodnoty uvedené pro integrované závody, k nimž by se měly připočíst emise z procesu přeměny.	

Tabulka 3

Referenční hodnoty pro emise CO₂ z různých zdrojů energie

Palivo	Emise CO ₂	Jednotka	Odkaz
Uhlí	94,6	g CO ₂ fosilní/MJ	Nařízení (EU) 2018/2066
Surová ropa	73,3	g CO ₂ fosilní/MJ	Nařízení (EU) 2018/2066
Topný olej 1	74,1	g CO ₂ fosilní/MJ	Nařízení (EU) 2018/2066
Topný olej 2–5	77,4	g CO ₂ fosilní/MJ	Nařízení (EU) 2018/2066
LPG	63,1	g CO ₂ fosilní/MJ	Nařízení (EU) 2018/2066
Zemní plyn	56,1	g CO ₂ fosilní/MJ	Nařízení (EU) 2018/2066
Elektrická energie z rozvodné sítě	376	g CO ₂ fosilní/kWh	Nařízení (EU) 2019/331

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží údaje a podrobné výpočty dosvědčující splnění tohoto kritéria spolu s příslušnou průkaznou dokumentací.

U každého použitého typu buničiny poskytne výrobce buničiny žadateli jednu hodnotu emisí CO₂ v kg CO₂/ADt.

Údaje o emisích CO₂ musí zahrnovat všechny zdroje energie použité při výrobě buničiny včetně emisí z výroby elektrické energie (ať už ve výrobním závodě nebo mimo něj).

Při výpočtu emisí CO₂ se množství energie z obnovitelných zdrojů zakoupené a použité pro výrobní procesy počítá jako nulové emise CO₂. V případě spalování biomasy to znamená, že biomasa musí splňovat příslušná kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ⁽⁸⁾. Žadatel předloží odpovídající dokumentaci o tom, že je taková energie v závodě skutečně použita nebo že byla nakoupena z externích zdrojů (kopie smlouvy a faktura uvádějící podíl energie z obnovitelných zdrojů u nakoupené elektrické energie).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (přepracované znění) (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

Výpočty nebo hmotnostní bilance se vztahují k dvanáctiměsíčnímu období výroby. Výpočty se musí každoročně opakovat. V případě nového nebo přestavěného výrobního závodu jsou výpočty založeny na nejméně 45 po sobě následujících dnech stálého provozu. Výpočty musí být pro dané období reprezentativní.

Pro elektrickou energii z rozvodné sítě se použije výše uvedená hodnota (evropský průměr), pokud žadatel nepředloží dokumentaci, kterou se pro jeho dodavatele elektrické energie stanoví specifická hodnota (smlouva o specifikované elektrické energii nebo o certifikované elektrické energii). V tomto případě může žadatel použít tuto hodnotu místo uvedené hodnoty. Dokumentace, jíž se dokládá splnění tohoto kritéria, musí zahrnovat technické specifikace uvádějící průměrnou hodnotu (např. kopii smlouvy).

1.5 Spotřeba energie při výrobě viskózní buničiny

Spotřeba energie při výrobě buničiny zahrnuje jak spotřebu elektrické energie, tak spotřebu paliva při výrobě tepla a vyjadřuje se v bodech ($P_{\text{elektrická energie}}$ a P_{palivo}). Použijí se tyto limity a referenční hodnoty:

- $P_{\text{elektrická energie}} < 1,5$,
- $P_{\text{palivo}} < 1,5$,
- součet bodových ohodnocení ($P_{\text{celkem}} = P_{\text{elektrická energie}} + P_{\text{palivo}}$) nesmí překročit hodnotu 2,5.

Výpočet bodů spotřeby elektrické energie:

$$P_{\text{elektrická energie}} = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{buničina}_i \times E_{\text{buničina}, i}]}{\sum_{i=1}^n [\text{buničina}_i \times E_{\text{ref, buničina}, i}]}$$

kde:

$E_{\text{buničina}, i}$ = interně vyrobená elektrická energie + nakoupená elektrická energie – prodaná elektrická energie;

$E_{\text{ref, buničina}, i}$ podle tabulky 4.

$E_{\text{buničina}, i}$ se vyjadřuje v kWh/ADt a vypočítá se pro každou buničinu použitou v konečném výrobku.

Výpočet bodů spotřeby paliva:

$$P_{\text{palivo}} = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{buničina}_i \times F_{\text{buničina}, i}]}{\sum_{i=1}^n [\text{buničina}_i \times F_{\text{ref, buničina}, i}]}$$

kde:

$F_{\text{buničina}, i}$ = interně vyrobené palivo + nakoupené palivo – prodané palivo – $1,25 \times$ interně vyrobená elektrická energie;

$F_{\text{ref, buničina}, i}$ podle tabulky 4.

$F_{\text{buničina}, i}$ se vyjadřuje v kWh/ADt a vypočítá se pro každou buničinu použitou v konečném výrobku.

Množství paliva použitého na výrobu prodaného tepla se ve výše uvedené rovnici připočte k položce „prodané palivo“.

Používá-li se směs různých typů buničiny, určí se vážené referenční hodnoty pro spotřebu elektrické energie a paliva podle poměru každého použitého typu buničiny (buničina „i“ v poměru k tuně buničiny vysušené na vzduchu) a sečtou se dohromady. Připočte se rovněž energie spotřebovaná při míchání buničin, jakož i energie spotřebovaná při procesu přeměny.

Tabulka 4.

Referenční hodnoty pro elektrickou energii a palivo

Druh buničiny	$E_{\text{ref, buničina}}$ kWh/ADt	$F_{\text{ref, buničina}}$ kWh/ADt
Integrované závody		
Chemická a polochemická buničina	800	5 400

CTMP	1 800	900
Neintegrováné závody ⁽¹⁾		
Proces přeměny	250	1 800

(¹) U neintegrováných závodů musí surová buničina splňovat hodnoty uvedené pro integrované závody, k nimž by se měla připočíst energie využitá během procesu přeměny.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží celkovou spotřebu elektrické energie a paliva spolu s výpočty a příslušnou průkaznou dokumentací dosvědčující splnění tohoto kritéria.

Žadatel vypočítá všechny vstupy energie rozdělené na teplo/paliva a elektrickou energii použité při výrobě buničiny. Je-li použita směs viskózních buničin, musí být energie poměrně vypočtena pro každou viskózní buničinu. Energie použita při přepravě surovin není zahrnuta do výpočtů spotřeby energie. Výpočty nebo hmotnostní bilance se vztahují k dvanáctiměsíčnímu období výroby. Výpočty se musí každoročně opakovat. V případě nového nebo přestavěného výrobního závodu jsou výpočty založeny na nejméně 45 po sobě následujících dnech stálého provozu. Výpočty musí být pro dané období reprezentativní.

Celková spotřeba elektrické energie $E_{\text{buničina}}$ zahrnuje čistou dovezenou elektrickou energii z rozvodné sítě a interní výrobu elektrické energie měřenou jako elektrický výkon. Elektrická energie použitá pro čištění odpadních vod se nezahrnuje.

Celková spotřeba paliva $F_{\text{buničina}}$ zahrnuje všechna zakoupená paliva, tepelnou energii získanou spalováním výluhů a odpadů vyprodukovaných ve výrobním závodě (např. dřevní odpad, piliny, výluhy atd.), jakož i teplo získané z interní výroby elektrické energie. Nicméně pro výpočet celkové tepelné energie žadatel bere v úvahu pouze 80 % tepelné energie pocházející z těchto zdrojů.

V případech, kdy se prostřednictvím elektrické energie vyrábí pára jako zdroj tepla, se vypočítá tepelná hodnota páry, potom se vydělí koeficientem 0,8 a přičte se k celkové spotřebě paliva.

Kritérium 2. Umělá celulózová vlákna

Toto kritérium se vztahuje na umělá celulózová vlákna, která představují ≥ 1 % hmot. konečného výrobku.

2.1 Získávání umělých celulózových vláken

Všichni (100 %) dodavatelé rozpustné buničiny musí být držiteli platného certifikátu spotřebitelského řetězce vystaveného nezávislou třetí stranou v rámci certifikačních systémů, jako jsou FSC, PEFC nebo jejich ekvivalent.

Nejméně u 70 % surovin používaných na výrobu rozpustné buničiny musí být k dispozici platná osvědčení o udržitelném obhospodařování lesů vystavená nezávislou třetí stranou v rámci certifikačních systémů, jako jsou FSC, PEFC nebo jejich ekvivalent. Zbývající část surovin použitých na výrobu rozpustné buničiny musí být kontrolované dřevo a projít ověřovacím systémem, který zajistí, že dřevní surovina pochází z legálních zdrojů a splňuje veškeré další požadavky certifikačního systému na necertifikovaný materiál.

Certifikační orgány, které vydávají certifikáty spotřebitelského řetězce nebo osvědčení o udržitelném obhospodařování lesů, musí být akreditovány/uznány uvedeným certifikačním systémem.

Rozpustná buničina vyrobená z bavlněného lintru musí splňovat kritérium 3.1 pro bavlnu (získávání a výsledovatelnost).

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení o splnění kritéria podložené platným, nezávisle ověřeným certifikátem spotřebitelského řetězce u dodavatelů veškeré (100 %) rozpustné buničiny použité ve výrobku. Jako nezávislé certifikace třetí stranou jsou akceptovány FSC, PEFC nebo rovnocenné systémy.

Kromě toho žadatel předloží auditované účetní doklady, které prokazují, že nejméně 70 % surovin používaných k výrobě rozpustné buničiny je definováno jako certifikovaný materiál podle platných certifikačních systémů FSC, PEFC nebo jejich ekvivalentů. Auditované účetní doklady platí po celou dobu platnosti licence na ekoznačku EU. Příslušné subjekty účetní doklady znovu zkontrolují dvanáct měsíců po udělení licence na ekoznačku EU.

Pokud jsou umělá celulózoová vlákna používána v materiálu typu air-laid nebo v jiné netkané textilií, přidělí dodavatel materiálu typu air-laid nebo jiné netkané textilie kredity jednomu či druhému druhu textilie dodávanému do výrobku a pro doložení přidělených kreditů poskytne faktury.

Pro zbývající část surovin musí být předložen důkaz, že obsah necertifikovaného primárního materiálu nepřevyšuje 30 % a že se jedná o kontrolovaný materiál, jenž prošel systémem ověření, který zajišťuje, že materiál pochází z legálních zdrojů a splňuje veškeré další požadavky certifikačního systému na necertifikovaný materiál.

V případě, že certifikační systém nestanoví zvláštní požadavek, aby veškerý primární materiál byl odebírán z geneticky nemodifikovaných odrůd, je třeba předložit další důkazy za účelem prokázání této skutečnosti.

2.2 Bělení umělých celulózoových vláken

Toto dílčí kritérium se nepoužije na buničinu bělenou zcela bez chloru (TCF).

Buničina použitá na výrobu umělých celulózoových vláken nesmí být bělena s využitím elementárního plynného chloru (Cl_2).

Výsledné celkové množství AOX a organicky vázaného chloru (OCl) nesmí překročit tyto hodnoty:

- 0,140 kg/ADt, měřeno v odpadních vodách z výroby buničiny (AOX), a
- 150 ppm, měřeno ve výsledných umělých celulózoových vláknech (OCl).

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení dodavatele buničiny, že nebyl použit plynný chlor, a zprávu o zkoušce (pokud možno) prokazující soulad jak s požadavkem týkajícím se AOX, tak i s požadavkem na OCl s využitím odpovídající zkušební metody:

- Pro AOX: ISO 9562 nebo rovnocenná EPA 1650C,
- Pro OCl: 11480 ISO.

Četnost měření pro AOX se stanoví v souladu s kritériem 1.2 pro viskózoovou buničinu.

V případě, že žadatel nemohl poskytnout skutečnou hodnotu hladiny AOX naměřenou v odpadních vodách z výroby buničiny, musí být předloženo odpovídající prohlášení o splnění tohoto kritéria podepsané výrobcem buničiny v souladu s uvedeným požadavkem.

V případě, že žadatel nepoužívá žádnou buničinu ECF, postačuje odpovídající prohlášení.

2.3 Výroba umělých celulózoových vláken

- a) Více než 50 % rozpustné buničiny použité k výrobě umělých celulózoových vláken musí být získáno ze závodů na výrobu rozpustné celulózy, které hodnotně zužitkovávají upotřebenou procesní lázeň, a to buď:
 - i) k výrobě elektrické energie nebo páry na místě, nebo
 - ii) k výrobě vedlejších chemických produktů.

- b) Při výrobě viskózních a modalových vláken musí být respektovány tyto mezní hodnoty pro emise několika sloučenin do ovzduší a do vody:

Tabulka 5.

Hodnoty emisí pro viskózní a modalová vlákna

Typ vlákna	Emise síry do ovzduší – mezní hodnota (g/kg)	Emise zinku do vody – mezní hodnota (g/kg)	Měření CHSK ve vodě – mezní hodnota (g/kg)	Emise SO_4^{2-} do vody – mezní hodnota (g/kg)
Střížová vlákna	20	0,05	5	300
Nekonečná vlákna				
— diskontinuální praní	40	0,10	5	200
— kontinuální praní	170	0,50	6	250

Pozn.: Mezní hodnoty jsou vyjádřeny jako roční průměr. Všechny hodnoty jsou vyjádřeny v g znečišťující látky na kg výrobku.

Posuzování a ověřování:

- a) Žadatel předloží průkazné dokumenty a důkazy, že požadovaný podíl dodavatelů rozpustné buničiny má v souvisejících výrobních lokalitách instalováno odpovídající vybavení k výrobě energie nebo výrobní systémy k získávání vedlejších produktů. Musí být rovněž uveden seznam těchto dodavatelů rozpustné buničiny.
- b) Pokud jde o zkušební metody:
- i) Žadatel předloží podrobnou dokumentaci a zprávy o zkoušce dosvědčující splnění tohoto kritéria spolu s prohlášením o shodě.
 - ii) Emise síry do ovzduší: použijte metodu stanovenou v normě EN 14791, EPA 8, 15 A, 16 A nebo 16B nebo DIN 38405-D27.
 - iii) Emise zinku do vody: použijte metodu stanovenou v normě EN ISO 11885.
 - iv) Měření CHSK ve vodě: použijte metodu stanovenou v normě ISO 6060, DIN ISO 15705, DIN 38409-01 nebo DIN 38409-44.
 - v) Emise SO_4^{2-} (sírany) do vody: použijte metodu stanovenou v normě ISO 22743.
 - vi) Přijímají se zkušební metody, jejichž normy pro rozsah a požadavky jsou považovány za rovnocenné jedné z uvedených vnitrostátních a mezinárodních norem a jejichž rovnocennost byla potvrzena nezávislou třetí stranou.
 - vii) Podrobná dokumentace a zprávy o zkoušce musí obsahovat údaj o četnosti měření pro S, Zn, CHSK a SO_4^{2-} . Minimální četnost měření je jednou týdně pro CHSK, S, Zn a SO_4^{2-} , a to vedle měření stanovených v regulačních požadavcích.

Kritérium 3. Bavlněná a jiná přírodní celulózní vlákna ze semen

3.1 Získávání a výsledovatelnost bavlněných a jiných přírodních celulózních vláken ze semen

Toto kritérium se vztahuje na bavlněná a jiná přírodní celulózní vlákna ze semen, která představují ≥ 1 % hmot. konečného výrobku.

- a) Veškerá bavlněná a jiná přírodní celulózová vlákna se pěstují podle požadavků stanovených v nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ⁽⁹⁾ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ⁽¹⁰⁾, požadavků amerického národního ekologického programu (NOP ⁽¹¹⁾) nebo požadavků rovnocenných právních povinností stanovených obchodními partnery Evropské unie. Ekologická bavlna obsažená ve výrobku může pocházet z ekologické zemědělské produkce nebo ze zemědělské produkce ve fázi přechodu na ekologické zemědělství.
- b) Bavlněná a jiná přírodní celulózová vlákna ze semen vypěstovaná podle kritéria 3.1 písm. a) a použítá k výrobě svého hygienického výrobku musí být výsledovatelná.

Provázky u tampionů jsou od dodržování tohoto požadavku osvobozeny.

Posuzování a ověřování:

- a) U obsahu ekologické bavlny nebo jiných přírodních celulózových vláken ze semen musí nezávislý kontrolní subjekt osvědčit, že bavlna byla vypěstována v souladu s požadavky na produkci a kontrolu stanovenými v nařízení (ES) č. 834/2007 a nařízení (EU) 2018/848, požadavky amerického programu NOP nebo požadavky rovnocenných právních povinností stanovených jinými obchodními partnery Evropské unie. Ověření musí být prováděno každoročně a pro každou zemi původu.
- b) Žadatel je jednou za rok povinen prokázat, že požadavek týkající se obsahu materiálu je splněn u ročního objemu bavlny nebo jiných přírodních celulózových vláken ze semen zakoupených k výrobě konečného výrobku nebo výrobků a u každé výrobní řady na analýzovaném základě. Je třeba poskytnout obchodní záznamy nebo faktury, jež prokazují množství bavlny nebo jiných přírodních celulózových vláken ze semen zakoupené ročně od zemědělců nebo skupin producentů a celkovou hmotnost balíků s osvědčením.

3.2 Bělení bavlněných a jiných přírodních celulózových vláken ze semen

Bavlněná a jiná přírodní celulózová vlákna se bělí pouze za použití technologií TCF.

Toto dílčí kritérium se nevztahuje na bavlněný líntr používaný k výrobě rozpustné buničiny.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení dodavatele bavlny nebo jiných přírodních celulózových vláken ze semen o používání technologií TCF.

Kritérium 4. Výroba syntetických polymerů a plastových materiálů

Toto kritérium se vztahuje na každý syntetický polymer a plastový materiál, který představuje ≥ 5 % hmot. konečného výrobku nebo obalu.

Výrobní zařízení produkující syntetické polymery a plastové materiály použité v konečném výrobku musí mít systémy pro realizaci:

- a) úspor vody. Musí být předložena dokumentace nebo popis systému hospodaření s vodou obsahující informace alespoň o těchto aspektech: monitorování toku vody; důkaz o cirkulaci vody v uzavřených systémech a cíle v oblasti neustálého zlepšování týkající se snižování množství odpadních vod a míry optimalizace (je-li to relevantní, tj. pokud se v zařízení používá voda);
- b) integrované nakládání s odpady ve formě plánu, který má za cíl u veškerého odpadu vzniklého ve výrobních zařízeních upřednostnit jiné možnosti úpravy než odstranění a dodržuje hierarchii způsobů nakládání s odpady v souvislosti s předcházením vzniku, opětovným použitím, recyklací, jiným využitím a konečným odstraněním odpadů. Je předložena dokumentace nebo popis plánu nakládání s odpady obsahující informace alespoň o těchto aspektech: třídění různých složek odpadu; nakládání s recyklovatelnými materiály, které tvoří součást odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný, jejich sběr, oddělování a využití těchto materiálů; využití materiálů pro jiná použití; nakládání s nebezpečnými odpady, jejich sběr, třídění a likvidace odpovídající požadavkům příslušných místních a vnitrostátních regulačních orgánů a cíle v oblasti neustálého zlepšování týkající se předcházení vzniku odpadu, opětovného použití, recyklace a jiného využití odpadu, kterému nelze zabránit (včetně energetického využití);

⁽⁹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007, PE/62/2017/REV/1 (Úř. věst. L 150, 14.6.2018, s. 1).

⁽¹¹⁾ Národní ekologický program, předpis agentury Agricultural Marketing Service ze dne 12/21/2000, 65. FR 80547.

- c) optimalizace energetické účinnosti a hospodaření s energií. Systém hospodaření s energií musí zahrnovat všechna zařízení spotřebovávající energii, včetně strojních zařízení, osvětlení, klimatizace a chlazení. Systém hospodaření s energií zahrnuje opatření ke zvyšování energetické účinnosti a informace alespoň o těchto aspektech: vytvoření a provádění plánu sběru energetických údajů s cílem určit klíčové údaje o energii; analýza spotřeby energie, která obsahuje seznam systémů, procesů a zařízení spotřebovávajících energii; určení opatření pro účinnější využívání energie; úkoly pro nepřetržité zlepšování a cíle týkající se snižování spotřeby energie.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení o splnění kritéria od dodavatelů syntetických polymerů a plastových materiálů použitých v konečném výrobku nebo obalu. Prohlášení musí být podloženo zprávou, která podrobně popisuje postupy přijaté dodavateli za účelem splnění požadavků pro každé z dotčených míst v souladu s normami, jako je ISO 14001 nebo ISO 50001 pro plány pro vodu, odpad a energii.

Pokud likvidaci odpadů zajišťuje externí subdodavatel, předkládá prohlášení o splnění tohoto kritéria i tento subdodavatel.

Žadatelé registrovaní v systému EU pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) nebo certifikovaní podle norem ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 nebo rovnocenné normy/systému se považují za žadatele, kteří splňují tyto požadavky, pokud:

- a) je zahrnutí plánů hospodaření s vodou a energií a nakládání s odpady pro výrobní místo nebo místa zdokumentováno v environmentálním prohlášení systému EMAS dané společnosti nebo
- b) je zahrnutí plánů hospodaření s vodou a energií a nakládání s odpady pro výrobní místo nebo místa dostatečně řešeno normou ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 nebo rovnocennou normou/systémem.

Kritérium 5. Plasty z biologického materiálu

Toto kritérium se vztahuje pouze na konečný výrobek, samostatné součásti nebo obaly, které obsahují > 1 % hmot. plastů z biologického materiálu.

Žadatel může určité procento z celkových syntetických polymerů a plastových materiálů ve vztahu k celkové hmotnosti polymerů v konečném výrobku (včetně superabsorpčních polymerů (SAP)), samostatných součástech nebo v obalu dobrovolně získat ze surovin z biologického materiálu. Výběr vstupních surovin se řídí podle zásad oběhového hospodářství (výrobci by měli například upřednostňovat využívání organických odpadů a vedlejších produktů jako vstupních surovin) ⁽¹²⁾.

V tomto případě platí tato pravidla:

- a) Vynikající environmentální profil surovin z biologického materiálu používaných k výrobě plastů z biologického materiálu v konečném výrobku, samostatných součástech nebo obalu musí být prokázán v souladu s nejnovějšími použitelnými metodikami pro posouzení dopadů plastů z biologického materiálu ve srovnání s plasty z fosilních paliv ⁽¹³⁾.
- b) K surovinám z biologického materiálu používaným k výrobě plastů z biologického materiálu v konečném výrobku, samostatných součástech nebo obalu musí být k dispozici certifikáty spotřebitelského řetězce vystavené nezávislou třetí stranou v rámci certifikačních systémů úředně uznaných Evropskou komisí ⁽¹⁴⁾.

⁽¹²⁾ V souladu se sdělením Evropské komise „Politický rámec EU pro plasty z biologického materiálu a biologicky rozložitelné a kompostovatelné plasty“. K dispozici na adrese: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A52022DC0682&qid=1680246180511>.

⁽¹³⁾ Mezi nejnovější metodiky patří rámec vyvinutý Společným výzkumným střediskem Komise, označovaný jako „metoda posuzování životního cyklu pro plasty“, který je k dispozici na adrese <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC125046>, nebo doporučení Komise ze dne 8. prosince 2022, kterým se zavádí evropský rámec pro posuzování „konceptně bezpečných a udržitelných“ chemických látek a materiálů a které je dostupné na adrese <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/cs/TXT/?uri=CELEX%3A32022H2510&qid=1678361703886>.

⁽¹⁴⁾ V souladu s požadavky na udržitelnost týkajícími se získávání surovin z biologického materiálu podle přezkumu směrnice o obnovitelných zdrojích energie (RED III). Certifikační systémy úředně uznané Evropskou komisí jsou k dispozici na adrese: https://ec.europa.eu/energy/topics/renewable-energy/biofuels/voluntary-schemes_en.

U konečného výrobku, samostatných součástí nebo u obalu lze dobrovolně uvést označení o obsahu plastu z biologického materiálu. V tomto případě se uvádí, že „x % plastu obsaženého ve výrobku [samostatných součástech nebo obalu] je z biologického materiálu“ (kde $x > 1$ a x je přesný a měřitelný podíl obsahu plastu z biologického materiálu ve výrobku [samostatných součástech nebo obalu]). Obecná tvrzení, jako jsou „bioplasty“, „z biologického materiálu“, „rostlinné“, „přírodní“ a podobné, se nesmějí používat.

Posuzování a ověřování:

- a) Za účelem prokázání vynikajícího environmentálního profilu plastových surovin z biologického materiálu použitých ve výrobku, samostatných součástech nebo obalu předloží žadatel certifikát vystavený nezávislou třetí stranou odkazující na aktuálně dostupnou metodiku ⁽¹⁵⁾.
- b) Žadatel předloží prohlášení o splnění kritéria podložené platným, nezávisle ověřeným certifikátem spotřebitelského řetězce pro dodavatele veškerých plastových surovin z biologického materiálu použitých ve výrobku, samostatných součástech nebo obalu. Certifikáty spotřebitelského řetězce platí po celou dobu platnosti licence na ekoznačku EU. Příslušné subjekty certifikáty znovu zkontrolují dvanáct měsíců po udělení licence na ekoznačku EU.

Podle potřeby poskytne žadatel fotografii prodejního obalu ve vysokém rozlišení, na které jsou jasně viditelné informace týkající se tvrzení o plastu z biologického materiálu. K určení obsahu uhlíku z biologického materiálu v syntetických polymerech a plastových materiálech přítomných ve výrobku, samostatné součásti nebo obalu se použijí normy založené na radiouhlíkových metodách, jako je EN 16640, EN 16785 nebo ASTM D 6866-12. Nelze-li použít radiouhlíkovou metodu, je povolena metoda hmotnostní bilance, pokud je zajištěna vysoká úroveň transparentnosti a odpovědnosti a je podložena dohodnutými normami.

Použití zakoupených certifikátů založených na systému „Book & Claim“ je vyloučeno, aby bylo možné plastové suroviny z biologického materiálu zpětně vysledovat. Důkazy o nákupu plastových surovin z biologického materiálu musí být založeny na procesech podle systémů oddělení nebo hmotnostní bilance.

V případě, že certifikační systém nestanoví zvláštní požadavek, aby veškerý primární materiál byl odebírán z geneticky nemodifikovaných odrůd, je třeba předložit další důkazy za účelem prokázání této skutečnosti.

Kritérium 6. Materiálová účinnost při výrobě konečného výrobku

Požadavky tohoto kritéria platí pro závody, kde se provádí finální kompletace výrobku.

Množství odpadu vzniklého během výroby a balení výrobků, které je posíláno na skládku nebo ke spálení bez energetického využití, nesmí překročit:

- a) 8 % hmotnosti konečných výrobků u tampónů;
- b) 4 % hmotnosti konečných výrobků u všech ostatních výrobků.

Posuzování a ověřování:

Žadatel potvrdí, že jsou splněny výše uvedené požadavky.

Žadatel předloží důkaz o množství odpadu, který nebyl znovu použit v rámci výrobního procesu nebo nebyl přeměněn na materiály či energii.

Žadatel předloží všechny tyto údaje týkající se:

- a) hmotnosti výrobku a jeho obalu;
- b) všech toků odpadu vyprodukovaného během výroby;
- c) příslušného zpracování podílu využitého odpadu a odpadu odstraněného pomocí skládky nebo spálení.

Množství odpadu posílaného na skládku nebo ke spálení bez energetického využití se vypočítá jako rozdíl mezi množstvím vyprodukovaného odpadu a množstvím využitého odpadu (opětovně použitého, recyklovaného atd.).

⁽¹⁵⁾ Aktuálně dostupná metodika, jak bylo vysvětleno výše.

Kritérium 7. Vyloučené a omezené látky**7.1 Omezení látek klasifikovaných podle nařízení (ES) č. 1272/2008**

Toto dílčí kritérium se vztahuje na konečný výrobek a všechny jeho součásti.

Není-li v tabulce 8 uvedena odchylka, nesmí konečný výrobek ani žádné jeho součásti obsahovat obsažené látky (samostatně nebo ve směsích), kterým jsou přiřazeny některé z tříd nebezpečnosti, kategorií a souvisejících kódů standardních vět o nebezpečnosti podle nařízení (ES) č. 1272/2008 uvedených v tabulce 6.

Tabulka 6

Vyloučené třídy a kategorie nebezpečnosti a kódy standardních vět o nebezpečnosti

Karcinogenní, mutagenní nebo toxická pro reprodukci	
Kategorie 1 A a 1B	Kategorie 2
H340 Může vyvolat genetické poškození.	H341 Podezření na genetické poškození.
H350 Může vyvolat rakovinu.	H351 Podezření na vyvolání rakoviny.
H350i Může vyvolat rakovinu při vdechování.	-
H360F Může poškodit reprodukční schopnost.	H361f Podezření na poškození reprodukční schopnosti.
H360D Může poškodit plod v těle matky.	H361d Podezření na poškození plodu v těle matky.
H360FD Může poškodit reprodukční schopnost. Může poškodit plod v těle matky	H361fd Podezření na poškození reprodukční schopnosti. Podezření na poškození plodu v těle matky.
H360Fd Může poškodit reprodukční schopnost. Podezření na poškození plodu v těle matky.	H362 Může poškodit kojence prostřednictvím mateřského mléka.
H360Df Může poškodit plod v těle matky. Podezření na poškození reprodukční schopnosti.	
Akutní toxicita	
Kategorie 1 a 2	Kategorie 3
H300 Při požití může způsobit smrt.	H301 Toxický při požití.
H310 Při styku s kůží může způsobit smrt.	H311 Toxický při styku s kůží.
H330 Při vdechování může způsobit smrt.	H331 Toxický při vdechování.
H304 Při požití a vniknutí do dýchacích cest může způsobit smrt.	EUH070 Toxický při styku s očima.
Toxicita pro specifické cílové orgány	
Kategorie 1	Kategorie 2
H370 Způsobuje poškození orgánů.	H371 Může způsobit poškození orgánů.
H372 Způsobuje poškození orgánů při prodloužené nebo opakované expozici.	H373 Může způsobit poškození orgánů při prodloužené nebo opakované expozici.
Senzibilizace dýchacích cest a kůže	
Kategorie 1 A	Kategorie 1B
H317 Může vyvolat alergickou kožní reakci.	H317 Může vyvolat alergickou kožní reakci.

H334 Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže.	H334 Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže.
---	---

Endokrinní disruptory pro lidské zdraví a životní prostředí

Kategorie 1

EUH380: Může způsobit narušení činnosti endokrinního systému u lidí.

EUH430: Může způsobit narušení činnosti endokrinního systému v životním prostředí.

Kategorie 2

EUH381: Podezření, že vyvolává narušení činnosti endokrinního systému u lidí.

EUH431: Podezření, že vyvolává narušení činnosti endokrinního systému v životním prostředí.

Perzistentní, bioakumulativní a toxické látky

PBT

EUH440: Hromadí se v životním prostředí a živých organismech včetně člověka.

vPvB

EUH441: Silně se hromadí v životním prostředí a živých organismech včetně člověka.

Perzistentní, mobilní a toxické látky

PMT

EUH450: Může způsobit dlouhodobé a difúzní znečištění vodních zdrojů.

vPvM

EUH451: Může způsobit velmi dlouhodobé a difúzní znečištění vodního zdroje.

Konečný výrobek ani žádné jeho součásti navíc nesmí obsahovat obsažené látky (samostatně nebo ve směsích) v koncentracích větších než 0,010 % (hmot.), kterým jsou přiřazeny některé z tříd nebezpečnosti, kategorií a souvisejících kódů standardních vět o nebezpečnosti podle nařízení (ES) č. 1272/2008 uvedené v tabulce 7 – pokud není v tabulce 8 uvedena odchylka.

Tabulka 7.

Omezené třídy a kategorie nebezpečnosti a související kódy standardních vět o nebezpečnosti

Nebezpečnost pro vodní prostředí	
Kategorie 1 a 2	Kategorie 3 a 4
H400 Vysoce toxický pro vodní organismy.	H412 Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky.
H410 Vysoce toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky.	H413 Může vyvolat dlouhodobé škodlivé účinky pro vodní organismy.
H411 Toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky.	
Nebezpečnost pro ozonovou vrstvu	
H420 Poškozuje veřejné zdraví a životní prostředí tím, že ničí ozon ve svrchních vrstvách atmosféry.	

Tabulka 8

Odchyly od omezení látek s harmonizovanou klasifikací podle nařízení (ES) č. 1272/2008

Druh látky	Třída a kategorie nebezpečnosti a kód standardní věty o nebezpečnosti, na něž se vztahuje odchylka	Podmínky odchylky
2-methyltetrahydroisothiazol-3(2H)-on (MIT)	H400, H314, H301, H311, H318, H410, H330 a H317	Pouze ve vodorozpustných tiskařských barvách a v koncentraci nižší než 15 ppm v tiskařské barvě (před aplikací) a nižší než 0,1 ppm v konečném výrobku. Tiskařská barva musí splňovat dílčí kritérium 7.3.4.
Dipropylenglykol-dibenzoát	H412	Pouze v termoplastických adhezivních materiálech, které slouží jako ukazatel vlhkosti.
Látky a směsi s harmonizovanou klasifikací jako H304	H304	Látky s viskozitou pod 20,5 cSt při 40 °C.
Oxid titaničitý (nanoforma)	H351	Pouze při použití jako pigment. Nelze jej použít ve formě prášku nebo spreje.

Kódy standardních vět o nebezpečnosti se obecně vztahují na látky. Nelze-li ovšem získat informace o látkách, použijí se klasifikační pravidla pro směsi.

Použití látek nebo směsí, které jsou během výrobního procesu chemicky upraveny tak, že jakékoli relevantní nebezpečí, pro něž byla látka nebo směs klasifikována podle nařízení (ES) č. 1272/2008, již neplatí, je z výše uvedeného požadavku vyňato.

Toto kritérium se nevztahuje na:

- látky, které nejsou zahrnuty do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1907/2006, ve smyslu čl. 2 odst. 2 uvedeného nařízení,
- látky, na něž se vztahuje ustanovení čl. 2 odst. 7 písm. b) nařízení (ES) č. 1907/2006, jež stanoví kritéria pro vynětí látek zahrnutých v příloze V uvedeného nařízení z požadavků na registraci, následné užívání a hodnocení.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podepsané prohlášení o splnění dílčího kritéria 7.1 spolu s příslušnými prohlášeními výrobců součástí, seznamem všech použitých chemických látek, jejich bezpečnostním listem nebo prohlášením dodavatele chemických látek a všemi příslušnými prohlášeními, která prokazují splnění tohoto požadavku.

U omezených látek a nevyhnutelných nečistot, jejichž klasifikace podléhá omezení, se k odhadu zbytkového množství omezené látky nebo nečistoty v konečném výrobku použije koncentrace omezené látky nebo nečistoty a předpokládaný retenční faktor 100 %. Nečistoty mohou být přítomny v chemickém výrobku až do 0,0100 % hmot., pokud nejsou dále omezeny podle kritéria 7.3.8. Látky, o nichž je známo, že se uvolňují z obsažených látek nebo jsou produktem jejich rozkladu, se považují za obsažené látky a nikoli za nečistoty.

Veškeré odchylky od retenčního faktoru 100 % (např. odpařování rozpouštědla) nebo chemická modifikace omezené nečistoty musí být odůvodněny.

V případě látek vyňatých z dílčího kritéria 7.1 (viz přílohy IV a V nařízení (ES) č. 1907/2006) postačuje k prokázání splnění požadavků prohlášení, které žadatel učiní za tímto účelem.

Jelikož se jedna licence na ekoznačku EU může vztahovat na více výrobků nebo potenciálních výrobků, které používají stejné procesní chemikálie, musí být výpočet pro každou nečistotu předložen pouze u nejhoršího výrobku nebo součásti, na které se vztahuje licence (např. nejvýrazněji potišťený předmět součásti při screeningu tiskařských barev, jejichž klasifikace podléhá omezení).

Výše uvedené doklady mohou být rovněž poskytnuty přímo příslušným subjektům jakýmkoliv dodavatelem v rámci dodavatelského řetězce žadatele.

7.2 **Látky vzbuzující mimořádné obavy (SVHC)**

Toto dílčí kritérium se vztahuje na konečný výrobek a všechny jeho součásti.

Konečný výrobek ani žádné jeho součásti nesmí obsahovat obsažené látky (samostatně nebo ve směsích) splňující kritéria uvedená v článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006, které byly identifikovány postupem podle článku 59 uvedeného nařízení a které jsou zařazeny na seznam látek vzbuzujících mimořádné obavy pro případné zahrnutí do povolovacího postupu.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podepsané prohlášení, že konečný výrobek ani žádné jeho součásti neobsahují žádné látky vzbuzující mimořádné obavy. Prohlášení musí být podloženo bezpečnostními listy všech dodaných chemických látek a materiálů použitých k výrobě konečného výrobku a jeho součástí.

Seznam látek identifikovaných jako látky vzbuzující mimořádné obavy a zařazených do seznamu látek pro případné zahrnutí do přílohy XIV podle článku 59 nařízení (ES) č. 1907/2006 je k dispozici na adrese:

<https://www.echa.europa.eu/candidate-list-table>.

Odkazovat je třeba na seznam platný k datu podání žádosti o ekoznačku EU.

U nevyhnutelných nečistot identifikovaných jako látky vzbuzující mimořádné obavy se k odhadu zbytkového množství nečistoty SVHC v konečném výrobku použije koncentrace nečistoty a předpokládaný retenční faktor 100 %. Nečistoty mohou být přítomny v chemickém výrobku až do 0,0100 % hmot., pokud nejsou dále omezeny podle kritéria 7.3.8. Látky, o nichž je známo, že se uvolňují z obsažených látek nebo jsou produktem jejich rozkladu, se považují za obsažené látky a nikoli za nečistoty.

Pro veškeré odchylky od retenčního faktoru 100 % (např. odpařování rozpouštědla) nebo pro chemickou modifikaci nečistoty SVHC musí být uvedeny důvody.

7.3 **Jiná specifická omezení**

7.3.1 **Výslovně vyloučené látky**

Toto dílčí kritérium se vztahuje na konečný výrobek a všechny jeho součásti.

Do chemického výrobku použitého v konečném výrobku ani do jeho součástí se nesmějí přidávat tyto látky (samotné nebo ve směsích):

- 5-chlor-2-methyl-4-isothiazolin-3-on (CMIT);
- akrylamid v supeabsorpčních polymerech;
- alkylfenoethoxyláty (APEO) a jiné deriváty alkylfenolu [1]. Jsou povoleny stéricky bráněné fenolové antioxidanty s molární hmotností (MW) > 600 g/mol;
- antibakteriální činidla (např. nanostříbro a triklosan);
- formaldehyd a látky uvolňující formaldehyd [2];
- nitromošusy a polycyklické mošusy;
- organické sloučeniny cínu používané jako katalyzátory při výrobě silikonu;
- parabeny;
- ftaláty [3];
- látky, u nichž bylo zjištěno, že mají vlastnosti endokrinního disruptoru;
- látky považované za potenciální endokrinní disruptory v kategorii 1 nebo 2 na prioritním seznamu látek EU, které mají být dále zkoumány s ohledem na účinky vyvolávající narušení činnosti endokrinního systému.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podepsané prohlášení o splnění dílčího kritéria, v relevantních případech s prohlášeními dodavatelů. Látky uvedené v tomto dílčím kritériu jsou povoleny pouze jako nečistoty, avšak v koncentracích nižších než 0,0100 % hmot. v chemickém výrobku, pokud nejsou dále omezeny podle kritéria 7.3.8. Látky, o nichž je známo, že se uvolňují z obsažených látek nebo jsou produktem jejich rozkladu, se považují za obsažené látky a nikoli za nečistoty.

[Poznámky:

[1] Název látky = „alkylfenol“, podle: <https://echa.europa.eu/cs/advanced-search-for-chemicals>.

[2] Použití formaldehydu a látek uvolňujících formaldehyd v adhezivních materiálech je regulováno podle dílčího kritéria 7.3.5.

[3] Diisononylfthalát (DINP) může být povolen, pokud se používá v adhezivních přípravcích při maximální koncentraci 0,010 % hmot. adhezivního přípravku].

7.3.2 Vonné látky

Toto dílčí kritérium se vztahuje na konečný výrobek, všechny jeho součásti, samostatné součásti a obal.

Vonné látky se nesmějí přidávat do konečného výrobku, do žádné jeho součásti, do samostatných součástí ani do obalu.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podepsané prohlášení o splnění tohoto dílčího kritéria.

7.3.3 Tělové krémy

Toto dílčí kritérium se vztahuje na konečný výrobek a všechny jeho součásti.

Tělové krémy se nesmějí používat ve výrobku ani v žádné jeho součásti.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podepsané prohlášení o splnění výše uvedeného dílčího kritéria.

7.3.4 Tiskařské barvy a barviva

Toto dílčí kritérium se vztahuje na konečný výrobek a všechny jeho součásti. Tento požadavek se nevztahuje na samostatné součásti, prodejní obaly a informační listy.

a) Konečný výrobek ani žádné jeho součásti nesmějí být barveny ani potištěny.

b) Z omezení jsou vyňaty tyto součásti, které mohou být barveny nebo potištěny:

i) provázky u tampónů,

ii) uzavírací systémy,

iii) materiály, které nejsou přímo v kontaktu s kůží, pokud barvivo nebo tiskařská barva plní specifické funkce (např. snižuje viditelnost výrobku skrze bílé oděvy nebo oděvy světlých barev, označuje, kam přilepit lepicí pásky, slouží jako ukazatel vlhkosti nebo označuje zadní stranu výrobku) nebo dekorativní účely.

V těchto případech obsah antimonu, arsenu, barya, kadmia, chromu, olova, rtuti, selenu, primárních aromatických aminů a polychlorovaného bifenylu vyskytujících se jako nečistota v barvivech a tiskařských barvách musí být pod limity uvedenými v usnesení Rady Evropy AP (89) 1 o používání barviv v plastových materiálech, které přicházejí do styku s potravinami ⁽¹⁶⁾.

Použitá barviva musí navíc splňovat tyto podmínky:

- a) při použití v plastových materiálech: Doporučení BfR (Bundesinstitut für Risikobewertung – německý Spolkový úřad pro hodnocení rizik) IX. „Barviva pro plasty a jiné polymery používané v komoditách“ ⁽¹⁷⁾ nebo švýcarská vyhláška 817.023.21 příloha 2 ⁽¹⁸⁾ a příloha 10 ⁽¹⁹⁾,
- b) při použití v celulóзовých materiálech: Doporučení BfR XXXVI. „Papír a karton pro kontakt s potravinami“ ⁽²⁰⁾.

Použitá barviva a tiskařské barvy musí rovněž splňovat dílčí kritéria 7.1 a 7.2.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podepsané prohlášení o splnění výše uvedeného dílčího kritéria, v relevantních případech s prohlášeními dodavatelů.

V případě použití barviv nebo tiskařských barev musí být jejich přítomnost odůvodněna uvedením jejich zvláštní funkce a musí být poskytnuta dokumentace dokládající, že nečistoty v barvivu nebo tiskařské barvě jsou v souladu s usnesením Rady Evropy AP (89) 1 a že použitá barviva jsou povolena podle doporučení BfR IX. „Barviva pro plasty a jiné polymery používané v komoditách“, švýcarské vyhlášky 817.023.21 přílohy 2 a přílohy 10, nebo doporučení BfR XXXVI. „Papír a karton pro kontakt s potravinami“.

7.3.5 Další omezení týkající se adhezivních materiálů

Obsah volného formaldehydu ve ztvrdlém adhezivním materiálu (lepidlu) nesmí překročit 10 ppm. Prahová hodnota pro formaldehyd vzniklý během výroby adhezivního materiálu je 250 ppm v čerstvě vyrobené polymerové disperzi. Pro termoplastické adhezivní materiály tento požadavek neplatí.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podepsané prohlášení o splnění výše uvedeného dílčího kritéria, případně podložené prohlášeními dodavatelů, a bezpečnostní listy všech látek/směsí a jejich koncentrace v adhezivním materiálu.

Žadatel rovněž předloží výsledky zkoušek obsahu formaldehydu podle zkušební metody ISO 14184-1:2011 nebo rovnocenné metody.

7.3.6 Superabsorpční polymery (SAP)

Superabsorpční polymery použité ve výrobku:

- a) obsahují nejvýše 1 000 ppm zbytkových monomerů [4], které jsou označeny kódy H uvedenými v dílčím kritériu 7.1. V případě polyakrylátu sodného se tento limit vztahuje na součet nezreagované akrylové kyseliny a síťovacích činidel;
- b) obsahují nejvýše 10 % (hmot.) vodorozpuštěných extraktů [5] a tyto musí splňovat dílčí kritéria 7.1, 7.2 a 7.3.1. V případě polyakrylátu sodného to znamená monomery a oligomery kyseliny akrylové s nižší molekulovou hmotností než superabsorpční polymer podle normy ISO 17190;
- c) akrylamid se do superabsorpčních polymerů nezahrnuje.

⁽¹⁶⁾ Rada Evropy, Výbor ministrů, usnesení AP(89)1 o používání barviv v plastových materiálech, které přicházejí do styku s potravinami. K dispozici na adrese: <https://rm.coe.int/16804f8648>.

⁽¹⁷⁾ <https://www.bfr.bund.de/cm/349/IX-Colorants-for-Plastics-and-other-Polymers-Used-in-Commodities.pdf>.

⁽¹⁸⁾ https://www.blv.admin.ch/dam/blv/fr/dokumente/lebensmittel-und-ernaehrung/rechts-und-vollzugsgrundlagen/lebensmittelrecht2017/anhang2-verordnung-materialien-kontakt-lm-gg.pdf.download.pdf/Annexe_2.pdf.

⁽¹⁹⁾ <https://www.blv.admin.ch/dam/blv/en/dokumente/lebensmittel-und-ernaehrung/rechts-und-vollzugsgrundlagen/lebensmittelrecht2017/anhang10-verordnung-materialien-kontakt-lm-gg.pdf.download.pdf/Annex-10-ordinance-fdha-materials-and-articles-intended-to-come-into-contact-with-food-stuffs.pdf>.

⁽²⁰⁾ <https://www.dssmith.com/contentassets/1bbf9877253f458aa0eed26b76f2d705/360-english.pdf>.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podepsané prohlášení o splnění tohoto dílčího kritéria, případně podložené prohlášeními dodavatelů, a bezpečnostní listy všech látek/směsí a jejich koncentrace v konečném výrobku.

Kromě toho žadatel předloží prohlášení dodavatele, v němž je uvedeno složení superabsorpčního polymeru nebo polymerů použitých ve výrobku a množství vodorozpustných extraktů v superabsorpčním polymeru či polymerech. Prohlášení je doloženo bezpečnostními listy nebo výsledky zkoušek, které udávají zbytkové monomery obsažené v superabsorpčním polymeru či polymerech a jejich množství. Doporučenými zkušebními metodami jsou ISO 17190 a WSP 210. Množství zkoušená na zbytkové monomery a rozpustné extrakty jsou průměry z opakovaných odběrů za určité časové období. U analýz musí být popsány použité metody a četnost měření, včetně informací o laboratořích používaných pro analýzy.

[Poznámky:

[4] Zbytkové monomery jsou určeny jako součet nezreagovaných akrylových kyselin a sířovacích činidel.

[5] Vodorozpustné extrakty v superabsorpčním polymeru či polymerech jsou určeny jako monomery a oligomery kyseliny akrylové s nižší molární hmotností, než je molární hmotnost superabsorpčního polymeru či polymerů a solí.]

7.3.7 Silikon

Toto dílčí kritérium se vztahuje na ochranný proužek.

- Nesmí se používat silikonové povlaky na bázi rozpouštědel.
- Silikonové směsi [6] nesmí obsahovat oktamethylcyclotetrasiloxan („D4“, č. CAS 556-67-2), dekamethylcyclopentasiloxan („D5“, č. CAS 541-02-6) a dodekamethylcyclohexasiloxan („D6“ č. CAS 540-97-6) v koncentracích vyšších než 800 ppm (0,08 % hmot.). Limit 800 ppm se použije na každou látku samostatně.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto dílčího kritéria podepsané výrobcem ochranného proužku a doložené bezpečnostními listy.

[Pozn.:

- Silikonová směs je zde určena jako kapalná směs složená ze dvou nebo více silikonových surovin, která se používá jako povlak na ochranném papíru nebo fólii používaných jako ochranný proužek u některých výrobků pro dámskou hygienu (např. u slipových a hygienických vložek) nebo u plenkových pásek.]

7.3.8 Další chemické látky vzbuzující obavy

Toto dílčí kritérium se vztahuje na nečistoty v konečném výrobku.

Konečný výrobek nesmí obsahovat chemické látky v koncentraci vyšší, než je uvedeno v tabulce 9.

Tabulka 9.

Seznam omezených chemických látek

Látky	Omezení
Formaldehyd	< 16 ppm
Dibenzo-p-dioxiny (PCDD): 2,3,7,8-TCDD; 1,2,3,7,8-PeCDD; 1,2,3,4,7,8-HxCDD; 1,2,3,6,7,8-HxCDD; 1,2,3,7,8,9-HxCDD; 1,2,3,4,6,7,8-HpCDD; OCDD	Součet TEQ detekovaných kongenerů PCDD, PCDF a DLPCB < 2 ng/kg
Dibenzofurany (PCDF): 2,3,7,8-TCDF; 1,2,3,7,8-PeCDF; 2,3,4,7,8-PeCDF; 1,2,3,4,7,8-HxCDF; 1,2,3,6,7,8-HxCDF; 1,2,3,7,8,9-HxCDF; 2,3,4,6,7,8-HxCDF; 1,2,3,4,6,7,8-HpCDF; 1,2,3,4,7,8,9-HpCDF; OCDF	
DLPCB: PCB 77; PCB 81; PCB 126; PCB 169; PCB 105; PCB 114; PCB 118; PCB 123; PCB 156; PCB 157; PCB 167; PCB 189	

Látky	Omezení
Polyaromatické uhlovodíky (PAU)	
Benzo[a]anthracen; benzo[a]pyren; benzo[e]pyren; chrysen; benzo[b]fluoranthren; benzo[k]fluoranthren; dibenzo[a,h]anthracen; benzo[j]fluoranten; benzo[g,h,i]perylene; indeno[1,2,3,cd]pyren; fenanthren; pyren; antracen; fluoranthren; naftalen	Každý PAU < 0,2 mg/kg Součet PAU < 1 mg/kg
Fenoly	
Bisfenol A	< 0,02 %
Nonylfenol di-ethoxylát	< 10 mg/kg
Nonylfenol	< 10 mg/kg
Ftaláty	
DINP, DEHP, DNOP, DIDP, BBP, DBP, DiBP, DIHP, BMEP, DPP/DIPP, DnPP, DnHP, DMP, DHNUP, DCHP, DHxP, DIHxP, DIOP, DPrP, DNP, kyselina 1,2-benzendikarboxylová, dialkylestery (alkyly C6-C10), kyselina 1,2-benzendikarboxylová, směsné decyl-, hexyl- a oktyldiestery	Každý < 0,01 %
Pesticidy	
Glyfosát	< 0,5 mg/kg
AMPA	< 0,5 mg/kg
Kvintozen	< 0,5 mg/kg
Hexachlorbenzen	< 0,5 mg/kg
Organocíny	
Tributylcín	< 2 ppb
Další organocíny: monobutylcín; dibutylcín; trifenylcín; dioktylcín; monooktylcín	Každý organocín < 10 ppb
Těžké kovy	
Antimon	< 30 mg/kg
Kadmium	< 0,1 mg/kg
Chrom	< 1 mg/kg
Olovo	< 0,2 mg/kg
Rtuť	< 0,02 mg/kg

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podepsané prohlášení o splnění výše uvedeného dílčího kritéria, v relevantních případech s prohlášeními dodavatelů.

Kromě toho žadatel předloží výsledky analýz provedených u konečného výrobku. Zkouška se provádí na reprezentativním výrobku. V případě shodně vyráběných výrobků (např. hygienických výrobků různých velikostí) stačí zkoušky provést u jedné z velikostí výrobku. Alternativně mohou být analýzy provedeny samostatně u každého materiálu použitého v konečném (reprezentativním) výrobku. U analýz musí být popsány použité metody a datum měření, včetně informací o laboratořích používaných pro analýzy. Doporučené zkušební metody jsou NWSP 360.1R0 nebo její ekvivalent pro přípravu vzorku, NWSP 360.2R0 nebo její ekvivalent pro extrakci analytu a NWSP 360.3R0 nebo její ekvivalent pro analytickou instrumentální analýzu. Měření se opakují minimálně jednou za rok.

Kritérium 8. Obaly

Toto kritérium stanoví požadavky na prodejní a skupinové obaly.

Skupinové obaly je třeba omezit nebo je vyrábět pouze z kartonu nebo papíru.

a) Karton nebo papír používaný na obaly

Prodejní obaly vyrobené z kartonu nebo papíru musí obsahovat minimálně 40 % recyklovaného materiálu.

Skupinové obaly vyrobené z kartonu nebo papíru musí obsahovat minimálně 80 % recyklovaného materiálu.

Ke zbývajícimu podílu kartonu nebo papíru používanému na prodejní a skupinové obaly (100 % minus procentní podíl obsahu recyklovaného materiálu) musí být k dispozici platná osvědčení o udržitelném obhospodařování lesů vystavená nezávislou třetí stranou v rámci certifikačních systémů, jako jsou FSC, PEFC nebo jejich ekvivalent. Certifikační orgány, které vydávají osvědčení o udržitelném obhospodařování lesů, musí být akreditovány/uznány uvedeným certifikačním systémem.

b) Plasty používané na obaly

— Do 31. prosince 2026 musí prodejní obaly vyrobené z plastu obsahovat alespoň 20 % recyklovaného materiálu.

— Od 1. ledna 2027 musí prodejní obaly vyrobené z plastu obsahovat alespoň 35 % recyklovaného materiálu.

c) Recyklovatelnost

Obsah prodejních obalů (karton nebo papír nebo plasty) a skupinových obalů (karton nebo papír) dostupný pro recyklaci musí představovat alespoň 95 % hmot., zatímco zbytkových 5 % musí být slučitelných s recyklací.

d) Další požadavky

— Použití kompozitních obalů (prodejních a skupinových), směsných plastů nebo potahování kartonu nebo papíru plasty nebo kovy není povoleno.

— Obsah recyklovaného materiálu a recyklovatelnost prodejních a skupinových obalů musí být uvedeny na prodejním obalu.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží 1) podepsané prohlášení o splnění požadavku, v němž uvede procentní podíl obsaženého recyklovaného materiálu v prodejním a případně skupinovém obalu; 2) prohlášení o splnění požadavku, v němž je uvedena recyklovatelnost prodejního a skupinového obalu, a 3) fotografii prodejního obalu ve vysokém rozlišení, na které jsou jasně viditelné informace týkající se obsahu recyklovaného materiálu a recyklovatelnosti prodejního a skupinového obalu.

Příslušné subjekty po 1. lednu 2027 znovu ověří prohlášení o splnění požadavku, v němž je uveden procentní podíl obsaženého recyklovaného plastu v prodejním obalu.

Žadatel předloží auditované účetní doklady, které prokazují, že zbývající podíl kartonu nebo papíru používaného na prodejní a skupinové obaly (100 % minus procentní podíl obsahu recyklovaného materiálu) je definován jako certifikovaný materiál podle platných certifikačních systémů FSC, PEFC nebo jejich ekvivalentů. Auditované účetní doklady platí po celou dobu platnosti licence na ekoznačku EU. Příslušné subjekty účetní doklady znovu zkontrolují dvanáct měsíců po udělení licence na ekoznačku EU.

Obsah recyklovaného materiálu se ověřuje z hlediska souladu s normou EN 45557 nebo ISO 14021 a recyklovatelnost z hlediska souladu s normou EN 13430 nebo ISO 18604.

Obsah recyklovaného plastu v obalu musí splňovat normy pro spotřebitelský řetězec, jako je ISO 22095 nebo EN 15343. Rovnocenné metody lze přijmout, pokud je třetí strana považuje za rovnocenné, a musí být doplněny podrobnými vysvětleními dokládajícími splnění tohoto požadavku a příslušnou průkaznou dokumentací. Musí být předloženy faktury prokazující nákup recyklovaného materiálu.

Kromě toho se recyklovatelnost (dostupnost pro recyklaci a slučitelnost s ní) obalu zkouší pomocí standardních zkušebních protokolů. Recyklovatelnost kartonových nebo papírových obalů se posuzuje pomocí zkoušek možnosti rozvláknění a v tomto případě žadatel prokáže možnost rozvláknění kartonového nebo papírového obalu, kterou doloží výsledkem (výsledky) zprávy či zpráv o zkoušce podle metody PTS-RH 021, systému ATICELCA 501 nebo rovnocenných standardních metod, které příslušný subjekt přijímá jako údaje rovnocenné vědecké kvality. Modely oddělení nebo kontrolovaného mísení, jako je RecyClass, se přijímají jako nezávislá certifikace vystavená třetí stranou pro plastové obaly. Rovnocenné zkušební metody lze přijmout, pokud je třetí strana považuje za rovnocenné.

Kritérium 9. Pokyny k použití a likvidaci výrobku a obalu

Pokyny k použití konečného výrobku jsou k dispozici na obalu nebo v tištěném nebo digitálním příbalovém letáku.

Prodejní obal obsahuje pokyny týkající se likvidace prodejního obalu, (případného) skupinového obalu, samostatných součástí a likvidace použitého výrobku. Na prodejním obalu musí být slovy nebo pomocí vizuálních symbolů uvedeny tyto informace:

- že prodejní obal, (případný) skupinový obal, samostatné součásti a použitý výrobek nesmí být splachovány do záchodu
- a jak správně likvidovat prodejní obal, (případný) skupinový obal, samostatné součásti a použitý výrobek.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží fotografii pokynů k použití výrobku ve vysokém rozlišení.

Žadatel poskytne fotografii prodejního obalu ve vysokém rozlišení, na které jsou jasně viditelné informace týkající se likvidace.

Kritérium 10. Vhodnost k použití a kvalita výrobku

Efektivnost/kvalita konečného výrobku musí být uspokojivá a alespoň rovnocenná kvalitě výrobků, které již na trhu jsou.

Vhodnost k použití je zkoušena z hlediska vlastností a parametrů uvedených v tabulce 10. Výrobek musí dosahovat prahových hodnot funkční způsobilosti, pokud byly tyto hodnoty stanoveny.

Tabulka 10

Vlastnosti a parametry popisující vhodnost testovaného výrobku k použití

Vlastnost		Požadovaný způsob testování (prahová hodnota funkční způsobilosti)			
		Dětské pleny	Dámské hygienické vložky	Tampony	Vložky do podprsenky pro kojící matky
Zkoušky v přirozeném prostředí	U1. Absorpce a ochrana proti úniku ⁽¹⁾	Testováno skupinou spotřebitelů (80 % spotřebitelů testujících výrobek musí výsledek hodnotit jako uspokojivý)			
	U2. Vysoušení kůže	Testováno skupinou spotřebitelů (80 % spotřebitelů testujících výrobek musí výsledek hodnotit jako uspokojivý)		Nepoužije se	Pokud jde o dětské pleny a dámské hygienické vložky
	U3. Vhodný tvar a pohodlí	Testováno skupinou spotřebitelů (80 % spotřebitelů testujících výrobek musí výsledek hodnotit jako uspokojivý)			
	U4. Celkový dojem	Testováno skupinou spotřebitelů (80 % spotřebitelů testujících výrobek musí výsledek hodnotit jako uspokojivý)			

Vlastnost		Požadovaný způsob testování (prahová hodnota funkční způsobilosti)			
		Dětské pleny	Dámské hygienické vložky	Tampony	Vložky do podprsenky pro kojící matky
Odborné testy	T1. Absorpce a ochrana proti úniku ⁽¹⁾	Rychlost absorpce a míra absorpce před únikem		Metoda Syngina	Pokud jde o dětské pleny a dámské hygienické vložky
	T2. Vysoušení kůže ⁽¹⁾	Transepidermální ztráta vody (TEWL), test opětovného zvlhčení (rewet method) nebo korneometrická metoda		Nepoužije se	Pokud jde o dětské pleny a dámské hygienické vložky

⁽¹⁾ Výjimka z těchto požadavků platí pro slipové vložky, které slouží k ochraně dámského spodního prádla.

Posuzování a ověřování:

U testů v přirozeném prostředí a odborných testů musí být předložena zpráva o zkoušce. Ve zprávě o zkoušce jsou popsány alespoň zkušební metody, výsledky zkoušek a použité údaje. Zkoušky musí být prováděny v laboratořích schválených pro provádění systémů řízení jakosti.

Zkoušky musí být provedeny pro všechny konkrétní typy a velikosti výrobků, pro něž se žádá o udělení ekoznačky EU. Lze-li však prokázat, že výrobky mají stejnou funkční způsobilost, je pro každý design výrobku zkoušena pouze jedna velikost nebo reprezentativní kombinace velikostí.

Zvláštní pozornost se věnuje odběru vzorků, přepravě a skladování výrobků, aby se zaručily reprodukovatelné výsledky. Nedoporučuje se zakrývat identitu výrobků ani měnit jejich obaly za obaly neutrální, protože hrozí, že se změní funkční způsobilost výrobků nebo obalu, pokud není možné tuto změnu vyloučit.

Informace týkající se zkoušení se zpřístupní příslušným subjektům, přičemž se dodržuje nezbytná důvěrnost. Výsledky zkoušek musí být jasné vysvětleny a předkládány v jazyce, jednotkách a s použitím symbolů, které jsou uživateli údajů srozumitelné. Musí být uvedeny tyto prvky: datum a místo zkoušek; kritéria použitá pro výběr zkoušených výrobků a jejich reprezentativnost; vybrané zkoušené vlastnosti a případně důvody, proč jiné vlastnosti nebyly do zkoušení zahrnuty; použité zkušební metody a jejich případná omezení. Je nutné předložit jasné pokyny ohledně používání výsledků zkoušek.

Dodatečné pokyny pro testy v přirozeném prostředí:

- Výběr vzorku, nastavení testu, výběr spotřebitelů do testovací skupiny a analýza výsledků zkoušek musí splňovat normalizované statistické postupy (AFNOR Q 34-019, ASTM E1958-07e1 nebo ekvivalentní normy).
- Každý výrobek se hodnotí na základě dotazníku. Test má trvat nejméně 72 hodin, pokud možno celý týden, a musí být proveden za běžných podmínek použití výrobku.
- Doporučený počet spotřebitelů, kteří výrobek testují, je nejméně 30 (u výrobků specificky určených nebo neurčených pro jedno pohlaví). Všechny osoby účastníci se průzkumu musí být stávajícími uživateli konkrétního typu/velikosti testovaného výrobku.
- Pokud výrobek není specificky určen pro jedno pohlaví, musí být poměr mužů a žen 1:1.
- Průzkumu se účastní rozličné osoby poměrně zastupující různé skupiny spotřebitelů přítomných na trhu. Musí být jasně uveden jejich věk, země původu a pohlaví.
- Testu se nesmějí účastnit nemocní lidé a osoby s chronickými kožními problémy. V případech, kdy osoby onemocní v průběhu uživatelského hodnocení, je třeba tuto skutečnost v dotazníku uvést a jejich odpovědi nelze pro účely posouzení brát v úvahu.
- U všech testů v přirozeném prostředí (absorpce a ochrana před únikem, vysoušení kůže, vhodný tvar a pohodlí a celkový dojem) musí 80 % spotřebitelů, kteří výrobek testují, jeho funkční způsobilost hodnotit jako uspokojivou, tj. výrobku udělit více než 60 bodů (na stupnici od 1 do 100 bodů). Alternativně 80 % spotřebitelů, kteří výrobek testují, jej musí hodnotit jako dobrý či velmi dobrý (při výběru z pěti možností: velmi špatný, špatný, průměrný, dobrý, velmi dobrý).
- Poté, co bylo uživatelské testování dokončeno, se jeho výsledky statisticky vyhodnotí.
- Musí být oznámeny vnější faktory, které mohou mít vliv na vnímání funkční způsobilosti výrobků, jako jsou obchodní značky, podíly na trhu a reklama.

Dodatečné požadavky na odborné testy:

- Zkušební metody musí být v nejvyšší možné míře založeny na reprodukovatelných a přísných metodách relevantních pro daný výrobek.
- Zkouší se nejméně pět vzorků. Oznamují se průměrné výsledky, u nichž se uvede směrodatná odchylka.
- Odborné testy doporučené pro vložky do podprsenky pro kojící matky jsou stejné jako pro dětské pleny a pro dámské hygienické vložky.

V souladu s informacemi v obecném textu žádosti týkajícím se posuzování a ověřování se uvede hmotnost a rozměry a popíše se design výrobku.

Kritérium 11. Sociální odpovědnost podniků s ohledem na pracovní aspekty

Toto kritérium stanoví požadavky na závod, kde se provádí finální kompletace svého hygienického výrobku.

S ohledem na tripartitní deklaraci Mezinárodní organizace práce (MOP) o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku ⁽²¹⁾, na iniciativu OSN Global Compact (2. pilíř) ⁽²²⁾, na obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv ⁽²³⁾ a na pravidla OECD pro nadnárodní podniky ⁽²⁴⁾ získá žadatel od třetí strany ověření podložené kontrolou (kontrolami) na místě a dokládající, že v závodě, kde se provádí finální kompletace výrobku, jsou dodržovány příslušné zásady obsažené ve výše uvedených mezinárodních úmluvách a níže uvedená doplňující ustanovení.

Základní úmluvy MOP:

i) dětská práce:

- Úmluva č. 138 o nejnižším věku pro vstup do zaměstnání z roku 1973
- Úmluva č. 182 o nejhorších formách dětské práce z roku 1999

ii) nucené a povinné práce:

- Úmluva č. 29 o nucené práci z roku 1930 a protokol z roku 2014 k úmluvě o nucené práci
- Úmluva č. 105 o odstranění nucené práce z roku 1957

iii) svoboda sdružování a právo na kolektivní vyjednávání:

- Úmluva č. 87 o svobodě sdružování a ochraně práva odborově se organizovat z roku 1948
- Úmluva č. 98 o právu organizovat se a kolektivně vyjednávat z roku 1949

iv) diskriminace:

- Úmluva č. 100 o stejném odměňování z roku 1951
- Úmluva č. 111 o diskriminaci (zaměstnání a povolání) z roku 1958

Doplňující ustanovení:

v) pracovní doba:

- Úmluva MOP č. 1 o pracovní době (v průmyslových podnicích) z roku 1919
- Úmluva MOP č. 14 o týdenním odpočinku (v průmyslových podnicích) z roku 1921

vi) odměňování:

- Úmluva MOP č. 131 o stanovení minimálních mezd z roku 1970
- Úmluva MOP č. 132 o placené dovolené (revidovaná) z roku 1970

⁽²¹⁾ Systém ILO NORMLEX (<http://www.ilo.org/dyn/normlex/en>) a doplňující pokyny.

⁽²²⁾ Iniciativa OSN Global Compact (2. pilíř), <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/participants/141550>.

⁽²³⁾ Obecné zásady v oblasti podnikání a lidských práv, <https://www.unglobalcompact.org/library/2>.

⁽²⁴⁾ Pravidla OECD pro nadnárodní podniky, <https://www.oecd.org/daf/inv/mne/48004323.pdf>.

- mzda na úrovni životního minima: žadatel zajistí, aby mzda (bez daní, prémie, příplatků nebo příplatků za práci přesčas) vyplácená za běžný pracovní týden (nepřesahující 48 hodin) stačila k pokrytí základních potřeb (bydlení, energie, výživa, ošacení, zdravotní péče, vzdělávání, pitná voda, péče o děti a doprava) pracovníka a čtyřčlenné rodiny a aby poskytovala určitý diskreční příjem. Plnění tohoto požadavku je auditováno na základě pokynů k odměňování ve standardu SA8000 ⁽²⁵⁾

vii) zdraví a bezpečnost:

- Úmluva MOP č. 170 o bezpečnosti při používání chemických látek při práci z roku 1981
- Úmluva MOP č. 155 o bezpečnosti a zdraví pracovníků a o pracovním prostředí z roku 1990
- Úmluva MOP č. 148 o ochraně pracovníků před riziky v pracovním prostředí způsobenými znečištěním vzduchu, hlukem a vibracemi z roku 1977

viii) sociální ochrana a začleňování:

- Úmluva MOP č. 130 o léčebně preventivní péči a dávkách v nemoci z roku 1969
- Úmluva MOP č. 102 o minimálních standardech sociálního zabezpečení z roku 1952
- Úmluva MOP č. 121 o dávkách při pracovních úrazech a nemocech z povolání z roku 1964
- Úmluva MOP č. 19 o rovnocenném nakládání s cizími a domácími zaměstnanci ve věci odškodnění pracovních úrazů z roku 1925
- Úmluva MOP č. 183 o ochraně mateřství z roku 2000

ix) spravedlivé propouštění:

- Úmluva MOP č. 158 o ukončení zaměstnání z roku 1982.

V místech, kde je ze zákona omezeno právo na svobodu sdružování a kolektivní vyjednávání, nesmí společnost omezovat pracovníky ve vytváření alternativních mechanismů k vyjadřování jejich stížností a ochraně jejich práv, pokud jde o pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání, a uzná legitimní sdružení zaměstnanců, s nimiž může zahájit dialog o otázkách týkajících se pracoviště.

Audit musí zahrnovat konzultace s externími zúčastněnými stranami nezávislými na průmyslu z okolí výrobních lokalit, včetně odborových organizací, místních organizací, nevládních organizací a odborníků na pracovní záležitosti. Smysluplné konzultace se uskuteční alespoň se dvěma zúčastněnými stranami ze dvou různých podskupin. V místech, kde vnitrostátní právní předpisy nemohou zajistit přiměřenost sociální odpovědnosti podniků prostřednictvím výše uvedených mezinárodních úmluv, zahrnuje proces provádění auditu auditu na místě zajišťované třetí stranou, které se skládají z neohlášených inspekci na místě prováděných hodnotiteli nezávislými na průmyslu.

Během doby platnosti licence na ekoznačku EU zveřejní žadatel on-line souhrnné výsledky a hlavní zjištění z auditů (včetně podrobností o a) počtu a závažnosti porušení jednotlivých práv pracovníků a norem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci; b) strategii pro nápravu, kde náprava zahrnuje prevenci podle koncepce OSN (UNGP); c) posouzení hlavních příčin přetrvávajícího porušování právních předpisů, jež vyplynulo z konzultace se zúčastněnými stranami – kdo byl konzultován, jaké otázky byly vzneseny, jak to ovlivnilo plán nápravných opatření), za účelem poskytnutí důkazů o jejich výkonnosti pro zainteresované spotřebitele.

Posuzování a ověřování:

Žadatel prokáže splnění požadavků předložením kopií nejnovější verze svého kodexu chování, který musí být v souladu s ustanoveními specifikovanými výše, a kopií podkladových zpráv o auditu pro každý závod provádějící konečnou montáž modelu (modelů), kterému (kterým) má být udělena ekoznačka, a to společně s internetovým odkazem na on-line zveřejnění výsledků a zjištění.

Audity třetích stran na místě provedou auditori kvalifikovaní k posouzení toho, zda průmyslové výrobní závody dodržují sociální normy nebo kodexy chování, nebo v zemích, v nichž byla ratifikována Úmluva MOP č. 81 o inspekci práce z roku 1947, a dohled MOP uvádí, že vnitrostátní systém inspekce práce je účinný ⁽²⁶⁾, a v nichž oblast působnosti systémů inspekce zahrnuje výše uvedené oblasti ⁽²⁷⁾, inspektor či inspektoři práce jmenovaní orgánem veřejné moci.

⁽²⁵⁾ Organizace Social Accountability International, Mezinárodní standard sociální odpovědnosti 8000 (Social Accountability 8000 International Standard), <http://www.sa-intl.org>.

⁽²⁶⁾ Viz poznámka pod čarou 21.

⁽²⁷⁾ Viz poznámka pod čarou 21.

Uznávají se i platná osvědčení na základě režimů třetích stran nebo postupů inspekce, které kontrolují dodržování příslušných zásad zakotvených v uvedených základních úmluvách MOP a v doplňujících ustanoveních o pracovní době, odměňování a zdraví a bezpečnosti a konzultaci s externími zúčastněnými stranami. Tato osvědčení nesmí být ke dni podání žádosti starší více než dvanáct měsíců.

Kritérium 12. Informace uváděné na ekoznačce EU

Logo ekoznačky EU může být vyobrazeno na prodejním obalu výrobku. Jestliže se použije volitelná etiketa s textovým polem, jsou na ní uvedena tato tři prohlášení:

- „Navrženo za účelem snížení dopadu na životní prostředí“,
- „Splňuje přísné požadavky na škodlivé látky“,
- „Ověřená úroveň“.

Žadatel se řídí návodem, jak používat logo ekoznačky EU, uvedeným v pokynech pro používání loga ekoznačky EU:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto požadavku a fotografii prodejního obalu výrobku ve vysokém rozlišení, na níž je zřetelně vidět etiketa, číslo registrace/licence a případně prohlášení, která mohou být zobrazena společně se značkou.

PŘÍLOHA II

Kritéria ekoznačky EU pro udělování ekoznačky EU opakovaně použitelným menstruačním kalíškům

Kritéria ekoznačky EU jsou zacílena na nejlepší opakovaně použitelné menstruační kalíšky na trhu z hlediska environmentálního profilu. Kritéria se zaměřují na hlavní dopady na životní prostředí spojené s životním cyklem těchto výrobků a podporují aspekty oběhového hospodářství.

Požadavky na posuzování a ověřování

Aby byla určitému výrobku udělena ekoznačka EU, musí tento výrobek splnit každý požadavek. Žadatel předloží písemné potvrzení o splnění všech kritérií.

U každého kritéria jsou uvedeny zvláštní požadavky na posuzování a ověřování.

Pokud má žadatel předložit prohlášení, dokumentaci, analýzy, zprávy o zkoušce nebo jiné doklady, aby prokázal shodu s kritérii, mohou tyto doklady pocházet od žadatele nebo popřípadě jeho dodavatele (dodavatelů).

Příslušné subjekty přednostně uznají potvrzení vydaná subjekty, které jsou akreditovány v souladu s příslušnou harmonizovanou normou pro zkušební a kalibrační laboratoře, a ověření vydaná subjekty, které jsou akreditovány v souladu s příslušnou harmonizovanou normou pro subjekty certifikující produkty, procesy a služby.

V případě potřeby mohou být použity i jiné zkušební metody než metody uvedené u jednotlivých kritérií, jestliže je příslušný subjekt posuzující žádost uzná za rovnocenné.

V případě potřeby mohou příslušné subjekty vyžadovat průkaznou dokumentaci a provádět nezávislá ověřování.

Změny související s dodavateli a místy výroby, které se týkají výrobků, jimž byla udělena ekoznačka EU, se oznamují příslušným subjektům spolu s podpůrnými informacemi, aby bylo možné ověřit, že kritéria jsou i nadále plněna.

Předpokladem je, že výrobek splňuje všechny příslušné požadavky právních předpisů země či zemí, ve kterých se má uvádět na trh. Žadatel předloží prohlášení, že výrobek tyto požadavky splňuje.

Spolu s žádostí o ekoznačku EU musí být poskytnuty tyto informace:

- a) popis výrobku spolu s hmotností jednotlivých jednotek výrobku a celkovou hmotností výrobku;
- b) popis prodejního obalu, případně spolu s jeho celkovou hmotností;
- c) popis skupinového obalu, případně spolu s jeho celkovou hmotností;
- d) popis samostatných součástí spolu s jejich individuální hmotností;
- e) součásti, materiály a všechny látky použité ve výrobku, jejich hmotnost a případně jejich čísla CAS.

Pro účely této přílohy se rozumí:

- 1) „přidatnými látkami“ látky přidávané do součástí, materiálů nebo konečného výrobku za účelem zlepšení nebo zachování některých jejich vlastností;
- 2) „kompozitními obaly“ jednotka obalů, která je kromě materiálů použitých na etikety, uzávěry a spoje vyrobena ze dvou nebo více různých materiálů, jež nelze ručně oddělit a které tudíž tvoří jedinou nedílnou jednotku;
- 3) „skupinovými obaly“, známými také jako sekundární obaly, obaly určené k tomu, aby v místě prodeje tvořily skupinu určitého počtu prodejních jednotek, ať již je tato skupina prodávána konečnému uživateli, nebo slouží pouze jako pomůcka pro umístění do regálů v místě prodeje nebo pro vytvoření skladové či distribuční jednotky, a které mohou být z výrobku odstraněny, aniž se tím ovlivní jeho vlastnosti;
- 4) „nečistotami“ zbytky, znečišťující látky, kontaminující látky atd. z výroby, a to i z výroby surovin, které zůstávají v surovině/příměsi nebo v chemickém výrobku (použité v konečném výrobku a všech jeho součástech) v koncentracích nižších než 100 ppm (0,0100 % hmot., 100 mg/kg);

- 5) „obsaženou látkou“ všechny látky obsažené v chemickém výrobku (použité v konečném výrobku a všech jeho součástech), včetně přídatných látek (např. konzervačních přísad a stabilizátorů) v surovinách. Látky, o nichž je známo, že se uvolňují z obsažených látek ve stabilizovaných výrobních podmínkách (např. formaldehyd a arylamin), jsou rovněž považovány za obsažené látky;
- 6) „obaly“ předměty z jakéhokoli materiálu, které jsou určeny k pojmutí, ochraně, dodávce nebo prezentaci výrobků nebo k manipulaci s výrobky a které lze na základě funkce, materiálu a návrhu rozčlenit na obalové formáty, a to včetně:
 - a) předmětů, které jsou zapotřebí k uzavření, nesení nebo uchování výrobku během jeho životnosti, aniž by byly jeho nedílnou součástí určenou k tomu, aby byla použita, spotřebována nebo odstraněna společně s výrobkem;
 - b) součástí a pomocných prvků předmětu ve smyslu písmene a), které jsou do tohoto předmětu začleněny;
 - c) pomocných prvků předmětu ve smyslu písmene a), které jsou zavěšeny přímo na výrobku nebo jsou k výrobku připevněny a plní funkci obalu, aniž by byly nedílnou součástí výrobku určenou k tomu, aby byla použita, spotřebována nebo odstraněna společně s výrobkem atd.;
- 7) „plastovými materiály“, rovněž označovanými jako „plasty“, polymery ve smyslu čl. 3 bodu 5 nařízení (ES) č. 1907/2006, k nimž mohou být přidány přídatné nebo jiné látky a které jsou schopny plnit funkci hlavních součástí struktury konečných výrobků nebo obalů; výjimkou jsou chemicky neupravené přírodní polymery;
- 8) „polymerem“ látka, která se skládá z molekul charakterizovaných sekvencí jednoho nebo více typů monomerních jednotek. U těchto molekul musí existovat rozdělení podle molekulové hmotnosti, přičemž rozdíly v molekulové hmotnosti jsou primárně způsobeny rozdíly v počtu monomerních jednotek. Polymer obsahuje: a) prostou hmotnostní většinu molekul obsahujících nejméně tři monomerní jednotky, které jsou kovalentně vázány alespoň k jedné jiné monomerní jednotce nebo jinému reaktantu; b) méně než prostou hmotnostní většinu molekul stejné molekulové hmotnosti. V souvislosti s touto definicí se „monomerní jednotkou“ rozumí zreagovaná forma monomeru v polymeru, jak je definována v nařízení (ES) č. 1907/2006;
- 9) „recyklovatelností“ množství (hmotnost nebo procento) předmětu, které je dostupné pro recyklaci;
- 10) „obsahem recyklovaného materiálu“ množství předmětu (v poměru k jeho povrchu, délce, objemu nebo hmotnosti), které je získáváno z pospotřebního nebo povýrobního recyklovaného materiálu. Pojem „předmět“ může v tomto případě odkazovat na výrobek nebo na obal;
- 11) „recyklací“ v souladu s článkem 3 směrnice 2008/98/ES jakýkoli způsob využití, jímž je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky, ať pro původní, nebo pro jiné účely. Zahrnuje přepracování organických materiálů, ale nezahrnuje energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jako zásypový materiál;
- 12) „prodejním obalem“, známým také jako primární obal, obal, který má v místě prodeje pro konečného uživatele nebo spotřebitele představovat prodejní jednotku sestávající z výrobků a obalu;
- 13) „samostatnou součástí“, známou také jako doplňková součást, součást obalu, která je odlišná od hlavní části obalové jednotky a může být i z jiného materiálu a kterou je třeba pro získání přístupu k výrobku zcela a trvale odstranit z hlavní obalové jednotky a která se obvykle odstraňuje samostatně a dříve než obalová jednotka. V případě opakovaně použitelných menstruačních kalíšků se jedná o jakoukoli součást (s ochrannou nebo hygienickou funkcí), která se odstraní před použitím výrobku, např. taška/sáček, s nimiž se menstruační kalíšky obvykle prodávají;
- 14) „látkami identifikovanými jako látky s vlastnostmi vyvolávajícími narušení endokrinní činnosti“, rovněž označovanými jako endokrinní disruptory, látky, u nichž byly zjištěny vlastnosti vyvolávající narušení endokrinní činnosti (s účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí) podle čl. 57 písm. f) nařízení (ES) č. 1907/2006 (seznam látek vzbuzujících mimořádné obavy pro případné zahrnutí do povolovacího postupu) nebo podle nařízení (EU) č. 528/2012 nebo podle nařízení (ES) č. 1107/2009 nebo podle nařízení (ES) č. 1272/2008;

15) „syntetickými polymery“ makromolekulární látky, jiné než celulózová buničina, záměrně získané:

- a) polymerizačním procesem, jako je polyadice nebo polykondenzace, nebo jiným podobným zpracováním monomerů a dalších výchozích látek;
- b) chemickou modifikací přírodních nebo syntetických makromolekul;
- c) mikrobiální fermentací.

Kritérium 1. Emise během výroby suroviny

1.1. Emise prachu a chloridů do ovzduší

a) Emise prachu

- i) Tento požadavek se vztahuje pouze na silikony.

Při skladování suroviny, kterou je elementární křemík, a nakládání s ní se používá alespoň jedna z těchto technik:

- skladování elementárního křemíku v silech (po drcení);
- skladování elementárního křemíku v krytých prostorách chráněných před deštěm a větrem (po drcení);
- používání zařízení s odtahem a potrubím určeného k zachycování difúzních emisí prachu během ukládání elementárního křemíku ke skladování (po drcení);
- udržování atmosféry drtiče na mírně nižším tlaku, než je atmosférický tlak.

- ii) Tento požadavek se vztahuje jak na silikony, tak na jiné elastomery.

Roční průměr řízených emisí prachu musí být nižší než 5 mg/Nm³. Emise prachu by se měly nepřetržitě monitorovat.

b) Emise chloridů

- i) Tento požadavek se vztahuje pouze na silikony.

Odpadní plyny z methylchloridu a odpadní plyny vznikající v jednotlivých fázích procesu přímé syntézy a destilace musí projít tepelnou oxidací, po níž následuje mokrá vypírka. V procesu tepelné oxidace je povoleno spalování chlorovaných sloučenin.

- ii) Tento požadavek se vztahuje na jiné elastomery než silikony.

Emise polychlorovaných dibenzodioxinů (PCDD) a dibenzofuranů (PCDF) musí být nižší než 0,01 ng TEQ/Nm³ (průměrná hodnota během období odebrání vzorků). Monitorování emisí PCDD/PCDF by mělo probíhat každých šest měsíců.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení dodavatele surovin o splnění kritéria 1.1. Kromě toho se musí v prohlášení prokázat splnění:

- kritéria 1.1 písm. a) bodu i) – dodavatel silikonu uvede, která technika se používá na místě výroby, a jako doplňující údaje poskytne obrázky nebo technické popisy,
- kritéria 1.1 písm. a) bodu ii) – dodavatel surovin poskytne výsledky měření prachu provedených na místě výroby spolu s ročním průměrem emisí prachu. Akceptované metody – technické normy EN 15267–1, EN 15267–2, EN 15267–3, EN 15267–4, EN 13284–1 a EN 13284–2. Při výrobě silikonů měření zahrnuje přinejmenším drcení a skladování elementárního křemíku a nakládání s ním,
- kritéria 1.1 písm. b) bodu i) – dodavatel silikonu poskytne podrobnosti o zpracování odpadních plynů z methylchloridu a odpadních plynů vznikajících v jednotlivých fázích procesu přímé syntézy a destilace,
- kritéria 1.1 písm. b) bodu ii) – dodavatel surovin poskytne výsledky měření emisí PCDD/PCDF ve vyčištěných plynech. Akceptované metody – technické normy EN 1948–1, EN 1948–2 a EN 1948–3.

1.2 *Emise mědi a zinku do vody*

Toto kritérium se vztahuje pouze na silikony.

Odpadní voda z výroby polydimethylsiloxanu (PDMS) se předem vyčistí precipitací nebo flokulací v alkalických podmínkách, po nichž následuje sedimentace a filtrace. To zahrnuje:

- a) odvodnění kalu před jeho zneškodněním a
- b) zpětné získávání pevných zbytků kovu v zařízeních na zpětné získávání kovů.

Koncentrace mědi ve vyčištěné odpadní vodě musí být nižší než 0,5 mg/l, zatímco koncentrace zinku musí být nižší než 2 mg/l.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení dodavatele silikonu o splnění kritéria 1.2 spolu s důkazem, že zařízení má zaveden systém odpadních vod, který zahrnuje krok precipitace/flokulace, po němž následuje sedimentace. Dodavatel silikonu navíc poskytne výsledky měření mědi a zinku ve vyčištěné odpadní vodě.

1.3 *Emise CO₂*

Toto kritérium se vztahuje pouze na silikony.

Emise CO₂ z výroby silikonu nesmí překročit 6,58 kg na kg silikonu, včetně emisí z výroby elektrické energie (ať už ve výrobním závodě, nebo mimo něj). Emise CO₂ zahrnují všechny zdroje neobnovitelné energie použité při výrobě silikonu. Při výpočtu emisí CO₂ ze zdrojů energie se použijí referenční hodnoty emisí podle tabulky 1. V případě potřeby lze emisní faktory CO₂ pro jiné zdroje energie nalézt v příloze VI nařízení (EU) 2018/2066, zatímco emisní faktory CO₂ pro elektrickou energii z rozvodné sítě by měly být v souladu s nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2019/331.

Tabulka 1

Referenční hodnoty pro emise CO₂ z různých zdrojů energie

Palivo	Emise CO ₂	Jednotka	Odkaz
Uhlí	94,6	g CO ₂ fosilní/MJ	Nařízení (EU) 2018/2066
Surová ropa	73,3	g CO ₂ fosilní/MJ	Nařízení (EU) 2018/2066
Topný olej 1	74,1	g CO ₂ fosilní/MJ	Nařízení (EU) 2018/2066
Topný olej 2–5	77,4	g CO ₂ fosilní/MJ	Nařízení (EU) 2018/2066
LPG	63,1	g CO ₂ fosilní/MJ	Nařízení (EU) 2018/2066
Zemní plyn	56,1	g CO ₂ fosilní/MJ	Nařízení (EU) 2018/2066
Elektrická energie z rozvodné sítě	376	g CO ₂ fosilní/kWh	Nařízení (EU) 2019/331

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží údaje a podrobné výpočty emisí CO₂ z výroby silikonu.

Údaje o emisích CO₂ musí zahrnovat všechny zdroje energie použité při výrobě suroviny včetně emisí z výroby elektrické energie (ať už ve výrobním závodě, nebo mimo něj).

Při výpočtu emisí CO₂ se množství energie z obnovitelných zdrojů zakoupené a použité pro výrobní procesy počítá jako nulové emise CO₂. V případě spalování biomasy to znamená, že biomasa musí splňovat příslušná kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená ve směrnici (EU) 2018/2001. Žadatel předloží odpovídající dokumentaci o tom, že je taková energie v závodě skutečně použita nebo že byla nakoupena z externích zdrojů (kopie smlouvy a faktura uvádějící podíl energie z obnovitelných zdrojů u nakoupené elektrické energie).

Výpočty nebo hmotnostní bilance se vztahují k dvanáctiměsíčnímu období výroby. Výpočty se musí každoročně opakovat. V případě nového nebo přestavěného výrobního závodu jsou výpočty založeny na nejméně 45 po sobě následujících dnech stálého provozu. Výpočty musí být pro dané období reprezentativní.

Pro elektrickou energii z rozvodné sítě se použije výše uvedená hodnota (evropský průměr), pokud žadatel nepředloží dokumentaci, kterou se pro jeho dodavatele elektrické energie stanoví specifická hodnota (smlouva o specifikované elektrické energii nebo o certifikované elektrické energii). V tomto případě může žadatel použít tuto hodnotu místo uvedené hodnoty. Dokumentace, jíž se dokládá splnění tohoto kritéria, musí zahrnovat technické specifikace uvádějící průměrnou hodnotu (např. kopii smlouvy).

Kritérium 2. Environmentální řízení výroby

Všechny závody vyrábějící suroviny (silikon nebo jiné elastomery) nebo konečné výrobky musí mít systémy pro provádění:

- a) úspor vody. Musí být předložena dokumentace nebo popis systému hospodaření s vodou obsahující informace alespoň o těchto aspektech: monitorování vodních toků; důkaz o cirkulaci vody v uzavřených systémech a cíle v oblasti neustálého zlepšování týkající se snižování množství odpadních vod a míry optimalizace (je-li to relevantní, tj. pokud se v zařízení používá voda);
- b) integrovaného nakládání s odpady ve formě plánu, který má za cíl u veškerého odpadu vzniklého ve výrobních zařízeních upřednostnit jiné možnosti úpravy než odstranění a dodržuje hierarchii způsobů nakládání s odpady v souvislosti s předcházením vzniku, opětovným použitím, recyklací, jiným využitím a konečným odstraněním odpadů. Musí být předložena dokumentace nebo popis plánu nakládání s odpady obsahující informace alespoň o těchto aspektech: třídění různých složek odpadu; nakládání s recyklovatelnými materiály, které tvoří součást odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný, jejich sběr, oddělování a využití těchto materiálů; využití materiálů pro jiná použití; nakládání s nebezpečnými odpady, jejich sběr, třídění a likvidace odpovídající požadavkům příslušných místních a vnitrostátních regulačních orgánů a cíle v oblasti neustálého zlepšování týkající se předcházení vzniku odpadu, opětovného použití, recyklace a jiného využití odpadu, kterému nelze zabránit (včetně energetického využití);
- c) optimalizace energetické účinnosti a hospodaření s energií. Systém hospodaření s energií musí zahrnovat všechna zařízení spotřebovávající energii, včetně strojních zařízení, osvětlení, klimatizace a chlazení. Systém hospodaření s energií musí zahrnovat opatření ke zvyšování energetické účinnosti a informace alespoň o těchto aspektech: vytvoření a provádění plánu sběru energetických údajů s cílem určit klíčové údaje o energii; analýza spotřeby energie, která obsahuje seznam systémů, procesů a zařízení spotřebovávajících energii; určení opatření pro účinnější využívání energie; úkoly pro nepřetržité zlepšování a cíle týkající se snižování spotřeby energie.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení o splnění kritéria 1) od výrobce surovin (silikonu nebo jiných elastomerů) a 2) od výrobce opakovaně použitelných menstruačních kalíšků. Prohlášení musí být podloženo zprávou, která podrobně popisuje postupy přijaté dodavateli za účelem splnění požadavků pro každé z dotčených míst v souladu s normami, jako je ISO 14001 nebo ISO 50001 pro plány pro vodu, odpad a energii.

Pokud likvidaci odpadů zajišťuje externí subdodavatel, předkládá prohlášení o splnění tohoto kritéria i tento subdodavatel.

Žadatelé registrovaní v systému EU pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) nebo certifikovaní podle norem ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 nebo rovnocenné normy/systému se považují za žadatele, kteří splňují tyto požadavky, pokud:

- a) je zahrnutí plánů hospodaření s vodou a energií a nakládání s odpady pro výrobní místo nebo místa zdokumentováno v environmentálním prohlášení systému EMAS dané společností nebo

- b) je zahrnutí plánů hospodaření s vodou a energií a nakládání s odpady pro výrobní místo nebo místa dostatečně řešeno normou ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 nebo rovnocennou normou/systémem.

Kritérium 3. Materiálová účinnost při výrobě konečného výrobku

Požadavky tohoto kritéria se vztahují na místo výroby konečného výrobku.

Množství odpadu vzniklého během výroby a balení konečných výrobků, které je posíláno na skládku nebo ke spálení bez energetického využití, nesmí překročit 4 % hmotnosti konečných výrobků.

Posuzování a ověřování:

Žadatel potvrdí, že je splněn výše uvedený požadavek.

Žadatel předloží důkaz o množství odpadu, který nebyl znovu použit v rámci výrobního procesu ani nebyl přeměněn na materiály či energii.

Žadatel předloží všechny tyto údaje:

- hmotnost výrobku a jeho obalu;
- všechny toky odpadu vyprodukovaného během výroby a
- příslušné zpracování podílu využitého odpadu a odpadu odstraněného pomocí skládky nebo spálení.

Množství odpadu posílaného na skládku nebo ke spálení bez energetického využití se vypočítá jako rozdíl mezi množstvím vyprodukovaného odpadu a množstvím využitého odpadu (opětovně použitého, recyklovaného atd.).

Kritérium 4. Vyloučené a omezené látky

4.1 Omezení látek klasifikovaných podle nařízení (ES) č. 1272/2008

Toto kritérium se vztahuje na konečný výrobek a všechny jeho součásti.

Není-li v tabulce 4 uvedena odchylka, nesmí konečný výrobek ani žádné jeho součásti obsahovat obsažené látky (samostatně nebo ve směsích), kterým jsou přiřazeny některé z tříd nebezpečnosti, kategorií a souvisejících kódů standardních vět o nebezpečnosti podle nařízení (ES) č. 1272/2008 uvedených v tabulce 2.

Tabulka 2.

Vyloučené třídy a kategorie nebezpečnosti a související kódy standardních vět o nebezpečnosti

Karcinogenní, mutagenní nebo toxická pro reprodukci	
Kategorie 1 A a 1B	Kategorie 2
H340 Může vyvolat genetické poškození.	H341 Podezření na genetické poškození.
H350 Může vyvolat rakovinu.	H351 Podezření na vyvolání rakoviny.
H350i Může vyvolat rakovinu při vdechování.	-
H360F Může poškodit reprodukční schopnost.	H361f Podezření na poškození reprodukční schopnosti.
H360D Může poškodit plod v těle matky.	H361d Podezření na poškození plodu v těle matky.
H360FD Může poškodit reprodukční schopnost. Může poškodit plod v těle matky.	H361fd Podezření na poškození reprodukční schopnosti. Podezření na poškození plodu v těle matky.
H360Fd Může poškodit reprodukční schopnost. Podezření na poškození plodu v těle matky.	H362 Může poškodit kojence prostřednictvím mateřského mléka.
H360Df Může poškodit plod v těle matky. Podezření na poškození reprodukční schopnosti.	

Akutní toxicita	
Kategorie 1 a 2	Kategorie 3
H300 Při požití může způsobit smrt.	H301 Toxický při požití.
H310 Při styku s kůží může způsobit smrt.	H311 Toxický při styku s kůží.
H330 Při vdechování může způsobit smrt.	H331 Toxický při vdechování.
H304 Při požití a vniknutí do dýchacích cest může způsobit smrt.	EUH070 Toxický při styku s očima.
Toxicita pro specifické cílové orgány	
Kategorie 1	Kategorie 2
H370 Způsobuje poškození orgánů.	H371 Může způsobit poškození orgánů.
H372 Způsobuje poškození orgánů při prodloužené nebo opakované expozici.	H373 Může způsobit poškození orgánů při prodloužené nebo opakované expozici.
Senzibilizace dýchacích cest a kůže	
Kategorie 1 A	Kategorie 1B
H317 Může vyvolat alergickou kožní reakci.	H317 Může vyvolat alergickou kožní reakci.
H334 Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže.	H334 Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže.
Endokrinní disruptory pro lidské zdraví a životní prostředí	
Kategorie 1	Kategorie 2
EUH380: Může způsobit narušení činnosti endokrinního systému u lidí.	EUH381: Podezření, že vyvolává narušení činnosti endokrinního systému u lidí.
EUH430: Může způsobit narušení činnosti endokrinního systému v životním prostředí.	EUH431: Podezření, že vyvolává narušení činnosti endokrinního systému v životním prostředí.
Perzistentní, bioakumulativní a toxické látky	
PBT	vPvB
EUH440: Hromadí se v životním prostředí a živých organismech včetně člověka.	EUH441: Silně se hromadí v životním prostředí a živých organismech včetně člověka.
Perzistentní, mobilní a toxické látky	
PMT	vPvM
EUH450: Může způsobit dlouhodobé a difúzní znečištění vodních zdrojů.	EUH451: Může způsobit velmi dlouhodobé a difúzní znečištění vodního zdroje.

Konečný výrobek ani žádné jeho součásti navíc nesmí obsahovat obsažené látky (samostatně nebo ve směsích) v koncentracích větších než 0,010 % (hmot.), kterým jsou přiřazeny některé z tříd nebezpečnosti, kategorií a souvisejících kódů standardních vět o nebezpečnosti podle nařízení (ES) č. 1272/2008 uvedené v tabulce 3 – pokud není v tabulce 4 uvedena odchylka.

Tabulka 3.

Omezené třídy a kategorie nebezpečnosti a související kódy standardních vět o nebezpečnosti

Nebezpečnost pro vodní prostředí	
Kategorie 1 a 2	Kategorie 3 a 4
H400 Vysoce toxický pro vodní organismy.	H412 Škodlivý pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky.
H410 Vysoce toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky.	H413 Může vyvolat dlouhodobé škodlivé účinky pro vodní organismy.
H411 Toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky.	
Nebezpečnost pro ozonovou vrstvu	
H420 Poškozuje veřejné zdraví a životní prostředí tím, že ničí ozon ve svrchních vrstvách atmosféry.	

Tabulka 4.

Odchytky od omezení látek s harmonizovanou klasifikací podle nařízení (ES) č. 1272/2008

Druh látky	Třída a kategorie nebezpečnosti a kód standardní věty o nebezpečnosti, na něž se vztahuje odchylka	Podmínky odchylky
Látky s harmonizovanou klasifikací jako H304	H304	Látky s viskozitou pod 20,5 cSt při 40 °C.
Oxid titaničitý (nanoforma)	H351	Pouze při použití jako pigment. Nelze jej použít ve formě prášku nebo spreje.

Kódy standardních vět o nebezpečnosti se obecně vztahují na látky. Nelze-li ovšem získat informace o látkách, použijí se klasifikační pravidla pro směsi.

Použití látek nebo směsí, které jsou během výrobního procesu chemicky upraveny tak, že jakékoli relevantní nebezpečí, pro něž byla látka nebo směs klasifikována podle nařízení (ES) č. 1272/2008, již neplatí, je z výše uvedeného požadavku vyňato.

Toto kritérium se nevztahuje na:

- látky, které nejsou zahrnuty do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1907/2006, ve smyslu čl. 2 odst. 2 uvedeného nařízení,
- látky, na něž se vztahuje ustanovení čl. 2 odst. 7 písm. b) nařízení (ES) č. 1907/2006, jež stanoví kritéria pro vynětí látek zahrnutých v příloze V uvedeného nařízení z požadavků na registraci, následné užívání a hodnocení.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podepsané prohlášení o splnění dílčího kritéria 4.1 spolu s příslušnými prohlášeními výrobců součástí, seznamem všech použitých chemických látek, jejich bezpečnostním listem nebo prohlášením dodavatele chemických látek a všemi příslušnými prohlášeními, která prokazují splnění tohoto požadavku.

U omezených látek a nevyhnutelných nečistot, které podle klasifikace podléhají omezení, se k odhadu zbytkového množství omezené látky nebo nečistoty v konečném výrobku použije koncentrace omezené látky nebo nečistoty a předpokládaný retenční faktor 100 %. Nečistoty mohou být přítomny v chemickém výrobku až do 0,0100 % hmot. Látky, o nichž je známo, že se uvolňují z obsažených látek nebo jsou produktem jejich rozkladu, se považují za obsažené látky, a nikoli za nečistoty.

Veškeré odchylky od retenčního faktoru 100 % (např. odpařování rozpouštědla) nebo chemická modifikace omezené nečistoty musí být odůvodněny.

V případě látek vyňatých z dílčího kritéria 4.1 (viz přílohy IV a V nařízení (ES) č. 1907/2006) postačuje k prokázání splnění požadavků prohlášení, které žadatel učiní za tímto účelem.

Jelikož se jedna licence na ekoznačku EU může vztahovat na více výrobků nebo potenciálních výrobků, které používají stejné procesní chemikálie, musí být výpočet pro každou nečistotu předložen pouze u nejhoršího výrobku nebo součásti, na které se vztahuje licence (např. nejvýrazněji potištěný předmět součásti při screeningu tiskařských barev, které podle klasifikace podléhají omezení).

Výše uvedené doklady může poskytnout přímo příslušným subjektům také jakýkoliv dodavatel v rámci dodavatelského řetězce žadatele.

4.2 **Látky vzbuzující mimořádné obavy (SVHC)**

Toto kritérium se vztahuje na konečný výrobek a všechny jeho součásti.

Konečný výrobek ani žádné jeho součásti nesmí obsahovat obsažené látky (samostatně nebo ve směsích) splňující kritéria uvedená v článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006, které byly identifikovány postupem podle článku 59 uvedeného nařízení a které jsou zařazeny na seznam látek vzbuzujících mimořádné obavy pro případné zahrnutí do povolovacího postupu.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podepsané prohlášení, že konečný výrobek ani žádné jeho součásti neobsahují žádné látky vzbuzující mimořádné obavy. Prohlášení musí být podloženo bezpečnostními listy všech dodaných chemických látek a materiálů použitých k výrobě konečného výrobku a jeho součástí.

Seznam látek identifikovaných jako látky vzbuzující mimořádné obavy a zařazených do seznamu látek pro případné zahrnutí do přílohy XIV podle článku 59 nařízení (ES) č. 1907/2006 je k dispozici na adrese:

<https://www.echa.europa.eu/candidate-list-table>.

Odkazovat je třeba na seznam platný k datu podání žádosti o ekoznačku EU.

U nevyhnutelných nečistot identifikovaných jako látky vzbuzující mimořádné obavy se k odhadu zbytkového množství nečistoty SVHC v konečném výrobku použije koncentrace nečistoty a předpokládaný retenční faktor 100 %. Nečistoty mohou být přítomny v chemickém výrobku až do 0,0100 % hmot. Látky, o nichž je známo, že se uvolňují z obsažených látek nebo jsou produktem jejich rozkladu, se považují za obsažené látky, a nikoli za nečistoty.

Pro veškeré odchylky od retenčního faktoru 100 % (např. odpařování rozpouštědla) nebo pro chemickou modifikaci nečistoty SVHC musí být uvedeny důvody.

4.3 **Jiná specifická omezení**

4.3.1 **Výslovně vyloučené látky**

Toto kritérium se vztahuje na konečný výrobek a všechny jeho součásti.

Do chemického výrobku použitého v konečném výrobku ani do jeho součástí se nesmějí přidávat tyto látky (samotné nebo ve směsích):

- 5-chlor-2-methyl-4-isothiazolin-3-on (CMIT);
- alkylfenoethoxyláty (APEO) a jiné deriváty alkylfenu [1];
- antibakteriální činidla (např. nanostříbro a triklosan);
- formaldehyd a látky uvolňující formaldehyd;
- methylišothiazolinon (MIT);
- nitromošusy a polycyklické mošusy;

- g) organické sloučeniny cínu používané jako katalyzátor při výrobě silikonu;
- h) parabeny;
- i) ftaláty;
- j) látky, u nichž bylo zjištěno, že mají vlastnosti endokrinního disruptoru;
- k) látky považované za potenciální endokrinní disruptory v kategorii 1 nebo 2 na prioritním seznamu látek EU, které mají být dále zkoumány s ohledem na účinky vyvolávající narušení činnosti endokrinního systému.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podepsané prohlášení o splnění dílčího kritéria, v relevantních případech s prohlášeními dodavatelů. Látky uvedené v tomto dílčím kritériu jsou povoleny pouze jako nečistoty, avšak v koncentracích nižších než 0,0100 % hmot. v chemickém výrobku. Látky, o nichž je známo, že se uvolňují z obsažených látek nebo jsou produktem jejich rozkladu, se považují za obsažené látky, a nikoli za nečistoty.

[Pozn.:

[1] Název látky = „alkylfenol“, podle: <https://echa.europa.eu/cs/advanced-search-for-chemicals>]

4.3.2 Vonné látky

Toto kritérium se vztahuje na konečný výrobek, všechny jeho součásti, samostatné součásti a obal.

Vonné látky se nesmějí přidávat do konečného výrobku, do žádné jeho součásti, do samostatných součástí ani do obalu.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podepsané prohlášení o splnění tohoto dílčího kritéria.

4.3.3 Tiskařské barvy a barviva

Toto dílčí kritérium se vztahuje na konečný výrobek a všechny jeho součásti. Tento požadavek se nevztahuje na samostatné součásti, prodejní obaly a informační listy.

Barviva a tiskařské barvy používané v opakovaně použitelném menstruačním kalíšku nesmí překročit 2 % celkové hmotnosti kalíšku.

Obsah antimonu, arsenu, barya, kadmia, chromu, olova, rtuti, selenu, primárních aromatických aminů a polychlorovaného bifenylu vyskytujících se jako nečistota v barvivech a tiskařských barvách musí být pod limity uvedenými v usnesení Rady Evropy AP (89) 1 o používání barviv v plastových materiálech, které přicházejí do styku s potravinami ⁽¹⁾.

Použitá barviva musí být navíc v souladu s doporučeními BfR (*Bundesinstitut für Risikobewertung* – německý Spolkový úřad pro hodnocení rizik) IX. „Barviva pro plasty a jiné polymery používané v komoditách“ ⁽²⁾ nebo se švýcarskou vyhláškou 817.023.21 přílohou 2 ⁽³⁾ a přílohou 10 ⁽⁴⁾.

Použitá barviva a tiskařské barvy musí rovněž splňovat dílčí kritéria 4.1 a 4.2.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podepsané prohlášení o splnění výše uvedeného dílčího kritéria, v relevantních případech s prohlášeními od dodavatelů, jakož i dokumentaci, kterou zaručí, že nečistoty v barvivu nebo tiskařské barvě jsou v souladu s usnesením Rady Evropy AP (89) 1 a že použitá barviva a tiskařské barvy jsou povoleny podle doporučení BfR IX. *Barviva pro plasty a jiné polymery používané v komoditách*, švýcarské vyhlášky 817.023.21 přílohy 2 a přílohy 10, nebo doporučení BfR XXXVI. *Papír a karton pro kontakt s potravinami*.

⁽¹⁾ Viz poznámka pod čarou 16.

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou 17.

⁽³⁾ Viz poznámka pod čarou 18.

⁽⁴⁾ Viz poznámka pod čarou 19.

4.3.4 Cyklosiloxany

Toto dílčí kritérium se vztahuje na konečný výrobek a všechny jeho součásti.

Silikonové suroviny nesmí obsahovat oktamethylcyclotetrasiloxan („D4“, č. CAS 556-67-2), dekamethylcyclopentasiloxan („D5“, č. CAS 541-02-6) a dodekamethylcyclohexasiloxan („D6“ č. CAS 540-97-6) v koncentracích vyšších než 100 ppm (0,0100 % hmot.). Limit 100 ppm se použije na každou látku samostatně.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží podepsané prohlášení o splnění výše uvedeného dílčího kritéria, v relevantních případech s prohlášeními dodavatelů.

Kritérium 5. Obaly

Toto kritérium stanoví požadavky na prodejní a skupinové obaly.

Skupinové obaly je třeba omezit nebo je vyrábět pouze z kartonu nebo papíru.

a) Karton nebo papír používaný na obaly

Prodejní obaly vyrobené z kartonu nebo papíru musí obsahovat minimálně 40 % recyklovaného materiálu.

Skupinové obaly vyrobené z kartonu nebo papíru musí obsahovat minimálně 80 % recyklovaného materiálu.

Ke zbývajícimu podílu kartonu nebo papíru používanému na prodejní a skupinové obaly (100 % minus procentní podíl obsahu recyklovaného materiálu) musí být k dispozici platná osvědčení o udržitelném obhospodařování lesů vystavená nezávislou třetí stranou v rámci certifikačních systémů, jako jsou FSC, PEFC nebo jejich ekvivalent. Certifikační orgány, které vydávají osvědčení o udržitelném obhospodařování lesů, musí být akreditovány/uznány uvedeným certifikačním systémem.

b) Plasty používané na obaly

— Do 31. prosince 2026 musí prodejní obaly vyrobené z plastu obsahovat alespoň 20 % recyklovaného materiálu.

— Od 1. ledna 2027 musí prodejní obaly vyrobené z plastu obsahovat alespoň 35 % recyklovaného materiálu.

c) Recyklovatelnost

Obsah prodejních obalů (karton nebo papír nebo plasty) a skupinových obalů (karton nebo papír) dostupný pro recyklaci musí představovat alespoň 95 % hmot., zatímco zbytkových 5 % musí být slučitelných s recyklací.

d) Další požadavky

— Použití kompozitních obalů (prodejních a skupinových), směsných plastů nebo potahování kartonu nebo papíru plasty nebo kovy není povoleno.

— Obsah recyklovaného materiálu a recyklovatelnost prodejních a skupinových obalů musí být uvedeny na prodejním obalu.

e) Samostatná součást: taška nebo sáček

Opakovaně použitelné menstruační kalíšky se prodávají s opakovaně použitelnou taškou nebo sáčkem vyrobenými ze 100 % certifikovaných udržitelných vláken.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží 1) podepsané prohlášení o splnění požadavku, v němž uvede procentní podíl obsaženého recyklovaného materiálu v prodejním a případně skupinovém obalu; 2) prohlášení o splnění požadavku, v němž je uvedena recyklovatelnost prodejního a skupinového obalu, a 3) fotografii prodejního obalu ve vysokém rozlišení, na které jsou jasně viditelné informace týkající se obsahu recyklovaného materiálu a recyklovatelnosti prodejního a skupinového obalu.

Príslušné subjekty po 1. lednu 2027 znovu ověří prohlášení o splnění požadavku, v němž je uveden procentní podíl obsaženého recyklovaného plastu v prodejním obalu.

Žadatel předloží auditované účetní doklady, které prokazují, že zbývající podíl kartonu nebo papíru používaného na prodejní a skupinové obaly (100 % minus procentní podíl obsahu recyklovaného materiálu) je definován jako certifikovaný materiál podle platných certifikačních systémů FSC, PEFC nebo jejich ekvivalentů. Auditované účetní doklady platí po celou dobu platnosti licence na ekoznačku EU. Příslušné subjekty účetní doklady znovu zkontrolují dvanáct měsíců po udělení licence.

Obsah recyklovaného materiálu se ověřuje v souladu s normou EN 45557 nebo ISO 14021, zatímco recyklovatelnost v souladu s normou EN 13430 nebo ISO 18604.

Obsah recyklovaného plastu v obalu musí splňovat normy pro spotřebitelský řetězec, jako je ISO 22095 nebo EN 15343. Rovnocenné metody lze přijmout, pokud je třetí strana považuje za rovnocenné, a musí být doplněny podrobnými vysvětleními dokládajícími splnění tohoto požadavku spolu s příslušnou průkaznou dokumentací. Musí být předloženy faktury prokazující nákup recyklovaného materiálu.

Kromě toho se recyklovatelnost (dostupnost pro recyklaci a slučitelnost s ní) obalu zkouší pomocí standardních zkušebních protokolů. Recyklovatelnost kartonových a papírových obalů se posuzuje pomocí zkoušek možnosti rozvláknění a v tomto případě žadatel prokáže možnost rozvláknění kartonového nebo papírového obalu, kterou doloží výsledkem (výsledky) zprávy či zpráv o zkoušce podle metody PTS-RH 021, systému ATICELCA 501 nebo rovnocenných standardních metod, které příslušný subjekt přijímá jako údaje rovnocenné vědecké kvality. Modely oddělení nebo kontrolovaného mísení, jako je RecyClass, se přijímají jako nezávislá certifikace vystavená třetí stranou pro plastové obaly. Rovnocenné zkušební metody lze přijmout, pokud je třetí strana považuje za rovnocenné.

Žadatel dále předloží prohlášení o splnění kritéria podložené platným, nezávisle ověřeným certifikátem spotřebitelského řetězce pro opakovaně použitelné tašky nebo sáčky. Jako nezávislé certifikace třetí stranou jsou akceptovány FSC, PEFC, OEKO-TEX, GOTS nebo rovnocenné systémy.

Kritérium 6. Pokyny k likvidaci výrobku a jeho obalu

Prodejní obal obsahuje pokyny týkající se likvidace prodejního obalu, (případného) skupinového obalu, samostatných součástí a likvidace použitého výrobku. Na prodejním obalu musí být slovy nebo pomocí vizuálních symbolů uvedeny tyto informace:

- a) že prodejní obal, (případný) skupinový obal, samostatné součásti a kalíšek nesmí být splachovány do záchodu
- b) a jak správně likvidovat prodejní obal, (případný) skupinový obal, samostatné součásti a kalíšek na konci jeho životnosti.

Posuzování a ověřování:

Žadatel poskytne fotografii prodejního obalu ve vysokém rozlišení, na které jsou jasné viditelné informace týkající se likvidace.

Kritérium 7. Informace o používání výrobku

K výrobku musí být přiložen návod k jeho použití. Výrobce zajistí, aby uživatel obdržel alespoň tyto informace:

- a) Jak zvolit správnou velikost kalíšku. Tyto informace se umísťují tam, kde k nim má uživatel přístup ještě před nákupem (např. na primární obal).
- b) Jak kalíšek správně nosit, aby se zabránilo úniku tekutiny nebo nepohodlí.
- c) Jak dlouho nosit kalíšek, než je ho třeba vyprázdnit. Informace o maximální době nošení musí být podloženy zkušebními studiemi. Tyto informace se uvádějí viditelným způsobem, např. pomocí loga nebo tučným písmem, a uvádějí se jak na obalu, tak v návodu k použití.
- d) Jak vyčistit kalíšek před použitím a po něm během téhož menstruačního cyklu, včetně alespoň informací o důležitosti mytí rukou, potřebě převaření (ano/ne, a pokud ano, jak dlouho), vodě (horká/studená), mýdle (ano/ne, a pokud ano, kolik) a délce čištění. Tyto informace by měly být podloženy zkušebními studiemi.

- e) Jak čistit a uchovávat kalíšek v době mezi menstruačními cykly, včetně alespoň informací o důležitosti mytí rukou, důležitosti převaření (a délce převaření), vodě (horká/studená), mýdle (ano/ne, a pokud ano, kolik) a délce čištění. Tyto informace by měly být podloženy zkušebními studiemi.
- f) Jak dlouho lze kalíšek používat (životnost kalíšku). Kromě toho je třeba uvést, že případná změna barvy kalíšku nemá vliv na jeho životnost ani funkci.
- g) Musí být uvedeny informace o riziku vzniku syndromu toxického šoku.

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží vzorek informačního listu/příbalové informace a případně obalu prodávaného s kalíškem, na němž jsou uvedeny informace pro uživatele. Žadatel rovněž předloží příslušné testy/studie podporující výše uvedené požadavky (např. studie o posouzení biologického nebezpečí nebo toxikologické studie).

Kritérium 8. Vhodnost k použití a kvalita výrobku

Efektivnost/kvalita konečného výrobku musí být uspokojivá a alespoň rovnocenná kvalitě výrobků, které již na trhu jsou.

Vhodnost k použití je zkoušena z hlediska vlastností a parametrů uvedených v tabulce 5. Výrobek musí dosahovat prahových hodnot funkční způsobilosti, pokud byly tyto hodnoty stanoveny.

Vhodnost k použití je zkoušena z hlediska odborných testů uvedených v souvislosti s biokompatibilitou materiálů používaných k výrobě opakovaně použitelných menstruačních kalíšků. Test biokompatibility musí poskytnout biologické hodnocení cytotoxicity, pyrogenity, senzibilizace, dráždivosti pro kůži a implantace (90 dnů).

Tabulka 5.

Vlastnosti a parametry popisující vhodnost testovaného výrobku k použití

Vlastnost		Požadovaný způsob testování (prahová hodnota funkční způsobilosti)
Zkoušky v přirozeném prostředí	U1. Ochrana před únikem tekutiny	Spotřebitelský test (80 % spotřebitelů testujících výrobek musí funkční způsobilost hodnotit jako uspokojivou).
	U2. Vhodný tvar a pohodlí	
	U3. Celkový dojem	
Odborné testy	T1. Biokompatibilita	Žádné relevantní biologické účinky prokázány ve studiích cytotoxicity, pyrogenity, senzibilizace, dráždivosti pro kůži a implantace (90 dnů), jak je uvedeno v normě ISO 10993. Alternativně by mohl být uveden soulad s normou USP třídy VI (akutní systémová toxicita, intradermální toxicita a implantační test).

Posuzování a ověřování:

Musí být předložena zpráva o zkoušce, v níž je uveden popis zkušebních metod, výsledky testů a použité údaje. Testy musí být prováděny laboratořemi schválenými pro provádění systémů řízení kvality.

Zkoušky v přirozeném prostředí musí být provedeny pro konkrétní výrobky, pro něž se žádá o udělení ekoznačky EU. Lze-li však prokázat, že výrobky mají stejnou funkční způsobilost, je pro každý design výrobku možné provést testy pouze jedné velikosti nebo reprezentativní kombinace velikostí.

Odborné testy se provedou pro materiál (materiály) použitý (použité) pro výrobu opakovaně použitelných menstruačních kalíšků, pro něž se žádá o udělení ekoznačky EU. Pokud lze prokázat, že několik modelů opakovaně použitelných menstruačních kalíšků se vyrábí ze stejného materiálu, může být dostačující testovat uvedený materiál pouze jednou. U opakovaně použitelných menstruačních kalíšků se nepožaduje, aby byly podrobeny odborným testům, testují se pouze materiály použité při výrobě kalíšků (včetně silikonů, zesíťovaných silikonových elastomerů, jiných elastomerů, použitých barviv a jakýchkoli jiných materiálů).

Zvláštní pozornost se věnuje výběru vzorků, přepravě a skladování materiálů a výrobků, aby se zaručily reprodukovatelné výsledky. Nedoporučuje se zakrývat identitu výrobků ani měnit jejich obaly za obaly neutrální, protože hrozí, že se změní funkční způsobilost výrobků nebo obalu, pokud není možné tuto změnu vyloučit.

Informace týkající se testování se zpřístupní příslušným subjektům, přičemž se dodržuje nezbytná důvěrnost. Výsledky zkoušek musí být jasně vysvětleny a předkládány v jazyce, jednotkách a s použitím symbolů, které jsou uživateli údajů srozumitelné. Musí být uvedeny tyto prvky: datum a místo zkoušek; kritéria použitá pro výběr zkoušených materiálů a jejich reprezentativnost; vybrané zkoušené vlastnosti a případně důvody, proč jiné vlastnosti nebyly do zkoušení zahrnuty; použité zkušební metody a jejich případná omezení. Je nutné předložit jasné pokyny ohledně používání výsledků zkoušek.

Dodatečné pokyny pro testy v přirozeném prostředí:

- Výběr vzorku, nastavení testu, výběr spotřebitelů do testovací skupiny a analýza výsledků zkoušek musí splňovat normalizované statistické postupy (AFNOR Q 34-019, ASTM E1958-07e1 nebo ekvivalentní normy).
- Každý výrobek se hodnotí na základě dotazníku. Test má trvat nejméně 72 hodin, pokud možno celý týden, a musí být proveden za běžných podmínek použití výrobku.
- Doporučený počet spotřebitelů, kteří výrobek testují, je nejméně 30. Všechny osoby účastníci se průzkumu musí být stávajícími uživateli konkrétního typu/velikosti testovaného výrobku.
- Průzkumu se účastní rozličné osoby poměrně zastupující různé skupiny spotřebitelů přítomných na trhu. Musí být jasně uveden jejich věk a země původu.
- Testu se nesmějí účastnit nemocní lidé a osoby s chronickými problémy. V případech, kdy osoby onemocní v průběhu uživatelského hodnocení, je třeba tuto skutečnost v dotazníku uvést a jejich odpovědi nelze pro účely posouzení brát v úvahu.
- U všech testů v přirozeném prostředí (ochrana před únikem tekutiny, vhodný tvar a pohodlí a celkový dojem) musí 80 % spotřebitelů, kteří výrobek testují, jeho funkční způsobilost hodnotit jako uspokojivou, tj. výrobku udělit více než 60 bodů (na stupnici od 1 do 100 bodů). Alternativně 80 % spotřebitelů, kteří výrobek testují, jej musí hodnotit jako dobrý či velmi dobrý (při výběru z pěti možností: velmi špatný, špatný, průměrný, dobrý, velmi dobrý).
- Poté, co bylo uživatelské testování dokončeno, se jeho výsledky statisticky vyhodnotí.
- Musí být oznámeny vnější faktory, které mohou mít vliv na vnímání funkční způsobilosti výrobků, jako jsou obchodní značky, podíly na trhu a reklama.

Dodatečné požadavky na odborné testy:

- Zkušební metody musí být v nejvyšší možné míře založeny na reprodukovatelných a přísných metodách relevantních pro daný výrobek.
- Odborné testy se provádějí v souladu se sérií norem ISO 10993 nebo normou USP třída VI.
- Přijímají se zkušební metody, jejichž normy pro rozsah a požadavky jsou považovány za rovnocenné jedné z uvedených vnitrostátních a mezinárodních norem a jejichž rovnocennost byla potvrzena nezávislou třetí stranou.

V souladu s informacemi v obecném textu žádosti týkajícím se posuzování a ověřování se uvede hmotnost a rozměry a popíše se design výrobku.

Kritérium 9. Sociální odpovědnost podniků s ohledem na pracovní aspekty

Toto kritérium stanoví požadavky na místo výroby, kde se provádějí závěrečné fáze výroby opakovaně použitelných menstruačních kalíšků.

S ohledem na tripartitní deklaraci Mezinárodní organizace práce (MOP) o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku ⁽⁵⁾, na iniciativu OSN Global Compact (2. pilíř) ⁽⁶⁾, na obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv ⁽⁷⁾ a na pravidla OECD pro nadnárodní podniky ⁽⁸⁾ musí žadatel od třetí strany získat ověření podložené kontrolou (kontrolami) na místě a dokládající, že v závodě, kde se provádí finální kompletace výrobku, jsou dodržovány příslušné zásady obsažené ve výše uvedených mezinárodních úmluvách a níže uvedená doplňující ustanovení.

⁽⁵⁾ Viz poznámka pod čarou 21.

⁽⁶⁾ Viz poznámka pod čarou 22.

⁽⁷⁾ Viz poznámka pod čarou 23.

⁽⁸⁾ Viz poznámka pod čarou 24.

Základní úmluvy MOP:

a) Dětská práce:

- Úmluva č. 138 o nejnižším věku pro vstup do zaměstnání z roku 1973
- Úmluva č. 182 o nejhorších formách dětské práce z roku 1999

b) Nucené a povinné práce:

- Úmluva č. 29 o nucené práci z roku 1930 a protokol k úmluvě o nucené práci z roku 2014;
- Úmluva č. 105 o odstranění nucené práce z roku 1957

c) Svoboda shromažďování a sdružování a právo na kolektivní vyjednávání:

- Úmluva č. 87 o svobodě sdružování a ochraně práva odborově se organizovat z roku 1948
- Úmluva č. 98 o právu organizovat se a kolektivně vyjednávat z roku 1949

d) Diskriminace:

- Úmluva č. 100 o stejném odměňování z roku 1951
- Úmluva č. 111 o diskriminaci (zaměstnání a povolání) z roku 1958

Doplňující ustanovení:

e) Pracovní doba:

- Úmluva MOP č. 1 o pracovní době (v průmyslových podnicích) z roku 1919
- Úmluva MOP č. 14 o týdenním odpočinku (v průmyslových podnicích) z roku 1921

f) Odměňování:

- Úmluva MOP č. 131 o stanovení minimálních mezd z roku 1970
- Úmluva MOP č. 132 o placené dovolené (revidovaná) z roku 1970
- mzda na úrovni životního minima: žadatel zajistí, aby mzda (bez daní, prémie, příplatků nebo příplatků za práci přesčas) vyplácená za běžný pracovní týden (nepřesahující 48 hodin) stačila k pokrytí základních potřeb (bydlení, energie, výživa, ošacení, zdravotní péče, vzdělávání, pitná voda, péče o děti a doprava) pracovníka a rodiny čtyř osob a aby poskytovala určitý diskrétní příjem. Plnění tohoto požadavku je auditováno na základě pokynů k odměňování ve standardu SA8000 ⁽⁹⁾

g) Zdraví a bezpečnost:

- Úmluva MOP č. 170 o bezpečnosti při používání chemických látek při práci z roku 1981
- Úmluva MOP č. 155 o bezpečnosti a zdraví pracovníků a o pracovním prostředí z roku 1990
- Úmluva MOP č. 148 o ochraně pracovníků před riziky v pracovním prostředí způsobenými znečištěním vzduchu, hlukem a vibracemi z roku 1977

h) sociální ochrana a začleňování:

- Úmluva MOP č. 130 o léčebně preventivní péči a dávkách v nemoci z roku 1969
- Úmluva MOP č. 102 o minimálních standardech sociálního zabezpečení z roku 1952
- Úmluva MOP č. 121 o dávkách při pracovních úrazech a nemocech z povolání z roku 1964
- Úmluva MOP č. 19 o rovnocenném nakládání s cizími a domácími zaměstnanci ve věci odškodnění pracovních úrazů z roku 1925
- Úmluva MOP č. 183 o ochraně mateřství z roku 2000

i) Spravedlivé propouštění:

- Úmluva MOP č. 158 o ukončení zaměstnání z roku 1982.

V místech, kde je ze zákona omezeno právo na svobodu sdružování a kolektivní vyjednávání, nesmí společnost omezovat pracovníky ve vytváření alternativních mechanismů k vyjadřování jejich stížností a ochraně jejich práv, pokud jde o pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání, a uzná legitimní sdružení zaměstnanců, s nimiž může zahájit dialog o otázkách týkajících se pracoviště.

⁽⁹⁾ Viz poznámka pod čarou 25.

Audit musí zahrnovat konzultace s externími zúčastněnými stranami nezávislými na průmyslu z okolí výrobních lokalit, včetně odborových organizací, místních organizací, nevládních organizací a odborníků na pracovní záležitosti. Smysluplné konzultace se uskuteční alespoň se dvěma zúčastněnými stranami ze dvou různých podskupin. V místech, kde vnitrostátní právní předpisy nemohou zajistit přiměřenost sociální odpovědnosti podniků prostřednictvím výše uvedených mezinárodních úmluv, zahrnuje proces provádění auditu auditu na místě zajišťované třetí stranou, které se skládají z neohlášených inspekcí na místě prováděných hodnotiteli nezávislými na průmyslu.

Během doby platnosti licence na ekoznačku EU zveřejní žadatel souhrnné výsledky a hlavní zjištění z auditů (včetně podrobností a) o počtu a závažnosti porušení jednotlivých práv pracovníků a norem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci; b) o strategii pro nápravu, kde náprava zahrnuje prevenci podle koncepce OSN (UNGP); c) o posouzení hlavních příčin přetrvávajícího porušování právních předpisů, k němuž došlo v důsledku konzultace se zúčastněnými stranami – kdo byl konzultován, otázky, jaké otázky byly vzneseny, jak to ovlivnilo plán nápravných opatření), on-line za účelem poskytnutí důkazů o jejich výkonnosti pro zainteresované spotřebitele.

Posuzování a ověřování:

Žadatel prokáže splnění požadavků předložením kopií nejnovější verze svého kodexu chování, který musí být v souladu s ustanoveními specifikovanými výše, a kopií podkladových zpráv o auditu pro každý závod provádějící konečnou montáž modelu (modelů), kterému (kterým) má být udělena ekoznačka, a to společně s internetovým odkazem na on-line zveřejnění výsledků a zjištění.

Audity třetích stran na místě provedou auditoři kvalifikovaní k posouzení toho, zda průmyslové výrobní závody dodržují sociální normy nebo kodexy chování, nebo v zemích, v nichž byla ratifikována Úmluva MOP č. 81 o inspekci práce z roku 1947, a dohled MOP uvádí, že vnitrostátní systém inspekce práce je účinný ⁽¹⁰⁾, a v nichž oblast působnosti systémů inspekce zahrnuje výše uvedené oblasti ⁽¹¹⁾, inspektor či inspektoři práce jmenovaní orgánem veřejné moci.

Uznávají se i platná osvědčení na základě režimů třetích stran nebo postupů inspekce, které kontrolují dodržování příslušných zásad zakotvených v uvedených základních úmluvách MOP a v doplňujících ustanoveních o pracovní době, odměňování a zdraví a bezpečnosti a konzultaci s externími zúčastněnými stranami. Tato osvědčení nesmí být ke dni podání žádosti starší více než dvanáct měsíců.

Kritérium 10. Informace uváděné na ekoznačce EU

Logo ekoznačky EU může být vyobrazeno na prodejním obalu výrobku. Jestliže se použije volitelná etiketa s textovým polem, musí na ní být uvedena tato tři prohlášení:

- „Navrženo za účelem snížení dopadu na životní prostředí“,
- „Splňuje přísné požadavky na škodlivé látky“,
- „Ověřená úroveň“;

Žadatel se řídí návodem, jak používat logo ekoznačky EU, uvedeným v pokynech pro používání loga ekoznačky EU:

https://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Posuzování a ověřování:

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto požadavku a fotografii prodejního obalu výrobku ve vysokém rozlišení, na níž je zřetelně vidět etiketa, číslo registrace/licence a případně prohlášení, která mohou být zobrazena společně se značkou.

⁽¹⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 21.

⁽¹¹⁾ Viz poznámka pod čarou 21.